

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI
ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XIII Nr. 3073

Marți 3 septembrie 1957

8 pagini 25 bani

CĂLĂREȚII ROMINI ȘI SOVIETICI

și-au împărțit victoriile în cea de a doua zi a concursului internațional din Capitală

Ieri, dimineață și după amiază, au continuat la baza hipică din Calea Plevnei întrecerile din cadrul celei de a doua zi a concursului internațional de călărie. Tribunele au fost și de această dată înfăptuite de spectatori, aceasta datorându-se desigur programului deosebit de „tare”. Și, într-adevăr, toți cei prezenți luni în tribunele bazei hipice nu au avut ce regreta. Dimpotrivă, cu toți au asistat la o înaltă demonstrație de trecere a obstacolelor, la o luptă în care s-au angajaseră concurenții din cele două țări participante, dar mai ales au fost martorii unor strălucite victorii obținute de călăreții romini și sovietici.

Programul celei de a doua zi a concursului internațional a continuat cu proba de dresaj din cadrul probei complete, la care au luat parte cîte patru reprezentanți ai fiecărei țări, România fiind reprezentată de 8 concurenți. Această probă face parte din cele trei încercări la care sînt supuși

OCTAVIAN GINGU

(Continuare în pag. a 8-a)

VICTOR CIOCÎLTEA

cel mai proaspăt maestru internațional de șah

NE VORBEȘTE DESPRE TURNEUL DE LA SZCZAWNO ZDROJ

Tehnica interviului — acest gen gazetăresc atât de des folosit — cere cîteodată talente de adevărat... vinător. Aceasta fiindcă „prada” se lasă uneori foarte greu atinsă de focul întrebărilor aceleia care, înarmat cu stiloul și blocnotele, pîndește subiecte și personalități din prim-planul actualității imediate.

Constatarea aceasta am făcut-o zilele trecute cînd a trebuit să încep o adevărată vînațoare după eroul interviului ce-mi propusesem să scriu, binecunoscutul șahist Victor Ciocîltea. Curios este că avusesem pînă acum de mai multe ori prilejul să stau de vorbă cu Ciocîltea fără să trebuiesc să fac prea multă „anticameră”. Mi-e chiar prieten apropiat și ne întîlnim adesea. De data aceasta, însă, un întreg complex de împrejurări s-a pus în calea întrevederii ce o doream și așa am ajuns să fac această vînațoare prelungită mai multe zile în șir,

Jocurile și acum, SA DAM NOTE Balcănice ECHIPELOR NOASTRE

Fetele: FOARTE BINE; băieții: SATISFĂCĂTOR

PRIN TELEFON DE LA TRIMISUL NOSTRU

Duminică seara, după ce echipele celor patru țări părăsiseră stadionul Averoff, am privit pentru o clipă către confrății de la zărele din Atena,

dată, vreau să vă înfățișez drumul echipelor noastre în cele trei etape — cele trei zile — ale întrecerilor balcanice.

COMPORTAREA INEGALĂ A ECHIPEI MASCULINE

După ce anul trecut, la Belgrad, echipa noastră se clasase pe locul doi, fiind întrecută de Iugoslavia cu 21 de puncte, era normal ca în acest an să avem pretenții mai mari, să tindem spre locul întâi sau, în orice caz, spre o diferență de punctaj mai mică.

Întrecerile primei zile, fără să ne producă nici o satisfacție în probele masculine (fiindcă, orice s-ar spune locurile doi și trei la greutate nu reflectă adevărata valoare a aruncătorilor noștri) au adus totuși echipei noastre 25 puncte, situînd-o pe locul trei. Pe primul loc se afla, surprinzător, Bulgaria cu 29 de puncte, urmată de Iugoslavia cu 28 p. Ziua a doua a fost cea mai bună pentru echipa noastră masculină. Titlurile de la ciocan, 400 m.g. și ștafeta 4x100, locurile bune de la 3.000 m. obstacole și suliță — pe de o parte —, iar pe de altă parte insuccesul iugoslavilor la 1.500 m. (unde, în mod cu totul neașteptat s-a înregistrat o dublă victorie a grecilor) și la 3.000 m. ob., au făcut ca la capătul primelor două zile în fruntea clasamentului general să se afle România, cu 78 p., urmată de Iugoslavia cu 76 p., Grecia cu 69 p. și Bulgaria cu 56 p.

Pînă noaptea lîrziu, la cantonamentul delegației noastre, programul ce-

ROMEO VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

Primele comentarii după întrecerile de la Duisburg

Un nivel tehnic încă neatins într-un campionat european

DUISBURG 2 (prin telefon de la trimisul nostru). — Fără îndoială că ediția din acest an a „europenilor” masculine a fost cea mai ridicată, ca valoare, din toate edițiile de pînă acum.

Pe canalul Wedau au concurat, de vineri pînă duminică, concurenți din 21 de țări, printre ei numărîndu-se 36 de medaliați ai J. O. de la Melbourne precum și numeroși campioni europeni, învingători la Henley, cîștigători ai întrecerilor recente de la Moscova. Se poate spune că, — cu excepția concurenților turci și spanioli, — toți ceilalți au fost de valori simțitor apropiate. De aceea, în multe probe lupta pentru titlul de campion a început încă din calificări; iar în finale ea s-a declanșat decisiv chiar din clipa startului. Valoarea concursului a crescut și prin participarea canotorilor din Australia și Statele Unite. Cea mai bună dovadă a nivelului încă neatins de un campionat european masculin o constituie și timpurile excelente realizate (de exemplu: 7:02,9 la simplu, trei echipaje sub 6 minute la 8+1, etc.).

Față de un concurs de asemenea valoare, bilanțul nostru este deosebit de valoros. Cele două locuri III și un loc IV, cucerite în condiții atât de grele (cu oameni care au concurat în

ȘTEFAN PONGRAȚ

RADU NICOLAE

Clasamentul general pe națiuni (Cupa Glandaz):

1. Germania 43 p.; 2. URSS 40 p.; 3. Italia 14 p.; 4. ROMANIA 13 p.; 5. Elveția 9 p.; 6.—7. Austria, Cehoslovacia 8 p.; 8.—9.—10. Anglia, Australia, Polonia 6 p.; 11.—12. Danemarca, Suedia 4 1/2 p.; 13.—14. Belgia, Ungaria 4 p.; 15.—16. Iugoslavia, Olanda 2 p.
- (Au participat 21 de țări).

cele două probe) precum și locul IV în clasamentul pe națiuni, în care am întrecut țări de valoarea Angliei, Cehoslovaciei, Elveției, Austriei etc., sînt rezultate pentru care vîșlașii noștri merită felicitări. În general, ei s-au comportat bine. Dar în fruntea tuturor trebuie să-i situăm pe Ștefan Pongraț, Radu Nicolae, Ștefan Kurecska și Carol Veres, nu numai pentru rezultatele tehnice, ci și pentru puterea de luptă de care au dat dovadă.

Miile de spectatori au aplaudat fiinșul viguros al echipajului nostru de 2 f.c. (care a sosit în cadrul aceleiași secunde cu cîștigătorii), precum și efortul celor doi componenți ai echipei de 2+1 care după încheierea cursei au fost transportați din nou la start

DAN GIRLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 6-a)

ȘTIRILE ZILEI

Incepe Cupa Campionilor Europeni!

Miercuri și joi au loc primele jocuri din cadrul preliminarilor Cupei campionilor europeni, ediția 1957-58. Miercuri se dispută partidele:

Glasgow (Scoția) - St. Etienne (Franța).

Sofia: TDNA (Bulgaria) - Vasas Budapesta (Ungaria).

Iar joi, un alt joc: Luxemburg: Stade Dûdalingen (Luxemburg) - Steaua Roșie Belgrad (Iugoslavia).

R. P. Ungară — R. P. Romîndă la handbal masculin

La 29 septembrie se va disputa în capitala R.P. Ungare întîlnirea dintre echipele masculine de handbal ale R.P. Romine și R.P. Ungare. Este interesant să arătăm că deși pînă în prezent au fost organizate numeroase întîlniri între handbaliștii celor două țări (în special între reprezentativele orașelor Budapesta și București), partida de la 29 septembrie va fi abia a doua dintre echipele naționale ale celor două țări.

H. Torbjörnsson: 10,3 sec. pe 100 m.

În capitala Islandei, Rejkjavik, au avut loc campionatele de atletism ale țării. O formă excelentă manifestă Hilmur Torbjörnsson. După cum se știe, în vara acestui an el a reușit să amelioreze recordul țării (vechi de opt ani), parcurînd distanța de 100 m. în 10,4 sec. De data aceasta performanța atletului islandez a fost și mai bună: 10,3 sec. Cu acest rezultat el se înscrie în rîndul primilor sprinteri europeni.

„Cupa Prieteniei” la alpinism

Prima ediție a „CUPEI PRIETENIEI” la alpinism va avea loc între 5 și 15 septembrie în munții Bucegi în perețele Văii Albe.

La această competiție vor participa cei mai buni alpiști romini și bulgari. Lotul bulgar este următorul: Jordan Macinski, Nikola Gorcev, Peter Stakov, Hristo Popov, Ivan Borisov, Anghel Petrov, Mihail Ustrov.

Din lotul sportivilor romini fac parte: maestrul sportului Aurel Irimia, Matei Schenn, Alexandru Ploieș, Tudor Hurbean, Pompiliu Rădulescu, Gheorghe Udrea.

Din frumusețile patriei noastre

Lacul Buhui (reg. Timișoara)

RADU VOIA

(Continuare în pag. a 6-a)

Insemnări de la cea mai mare competiție internațională rezervată sportivilor de la sate

Sportivii noștri au fost primiți la Wloklawek cu multă prietenie. Pe stradă, la concurs sau la cantonament, locuitorii Wloklawekului — și frumoasele copii — ne însoțeau. Iată o imagine din zilele jocurilor: Dumitru Dragomir în mijlocul fetei săi admiratori, prinși de obiectivul fotografic pe malul Vistulei. (foto: EL. MATEESCU)

PENTRU PRIMA OARĂ PESTE

GRANIȚĂ

Cei mai mulți dintre noi plecau din țară pentru prima oară. Când am ajuns la frontieră, toate ferestrele vagoanelor erau ocupate. Vameșii, întâi ai noștri, apoi cei din Ungaria, Cehoslovacia și Polonia, au o sarcină dificilă. Nu în efectuarea controlului obișnuit, ci din cauza nerăbdării grupului de sportivi români care abia așteaptă să coboare din tren, să facă fotografii, să aștepte și să vadă cât mai multe. Printre cei mai neastemători: „debutanții” în deplasări peste graniță, Dumitru Dragomir, Ion Boitoș, Virgil Grobei, Gh. Steriade, Nicolae Mușă și Ștefan Minulescu.

Străbatem teritoriul Ungariei ziua, iar seara la ora 20, sîntem în Budapesta. Un scurt popas de o oră, timp în care sportivii români dau o raită prin împrejurimile gării Keleti, cumpără sau primesc cadouri, țigări, reviste și ziare. Părăsim Budapesta, admirînd din goana expresului, amiranta panoramă a orașului. Mii de lumini scaldă asemenea unor lucriri prietenoși capitala R.P. Ungare. Sportivii nu se mai satură privind. Dar, în cerind oboseala începe să și spună cuvîntul...

De cum s-a crăpat de zău, în lot se sună despietarea. Cornel Poenaru, cel mai curios dintre toți și „translator” nostru, intră în... funcțiune. Unde ne aflăm? Nu ne putem da seama decât după ce Hilda Henning, însoțitoarea vagonului nostru, pe pieptul căreia strălucește insigna asociației Recolta dăruită de sportivii români, ne spune că ne apropiem de Ostrava. Într-adevăr, în zare încep să se profileze munții care înconjoară renunțatul oraș. Prin Cehoslovacia, vedem multe lucruri care ne incită. Pe acoperișurile caselor din sate sînt instalate antene pentru televiziune. Este încă un semn al ridicatului nivel de trai al poporului cehoslovac. În gara Wilkowitz, călătorii se servesc singuri, fiind zăre și lăsînd banii într-o cutie care stă alături, neînscuită.

După 36 de ore de la plecarea din București trecem în R. P. Polonă prin punctul de frontieră Zebrzydowice. Peisajul polonez ne oferă întinderi largi de cîmpie. Zărim sîntuțe cu case strălucind de curățenie. Prin gări, cantoane chiar, sîntem primiți cu semne de prietenie. „Rumuni?” ne întreabă polonezii.

Cu mulți kilometri înainte de a ajunge în capitala poloneză zărim Palatul culturii (cu peste 30 de etaje) care domină orașul. Deși oboseți dorim să vizităm chiar atunci această minunată realizare arhitectonică. Dar, dorința nu ni se va realiza decât la întoarcere, în drum către patrie. Acum, mi s-a pierdut. Chausson-ul ne așteaptă. După trei ore de călătorie cu confortabilul autobus ajungem la Wloklawek, orașul celei de a III-a

ediții a Jocurilor Internaționale sportive sîntesți.

IN ORAȘUL GAZDĂ...

Delegația sportivilor noștri a fost prima care a poposit la Wloklawek, unde s-a bucurat de o primire foarte frumoasă din partea populației. Chiar din prima seară, sportivii români au făcut numeroase cunoștințe care aveau să-i ia sub „ocrotire” pe tot timpul șederii în oraș. Imi aduc aminte de tînărul strungar Ianusz Helinsky, care l-a însoțit tot timpul pe Gh. Steriade, la antrenament, la masă, la cantonament.

Conform hotărîrii organizatorilor, delegația romînă a fost patronată de fabrica de mașini agricole din localitate (Kujawskie Zakłady Maszyn Rolniczych). Un delegat al fabricii ne-a vizitat zilnic, interesîndu-se de tot ceea ce aveam nevoie, grăbindu-se să ne pună la dispoziție ce ne

lipsea. În cele două zile premergătoare concursului, sportivii romîni s-au antrenat intens, mai puțin cicliștii, ale căror „mașini” au sosit la Wloklawek abia cu o zi înainte de întreceri. Cred că ultimul loc în proba pe echipe poate fi pus, în afara numeroaselor defecțiuni mecanice și pe seama lipsei de antrenament, a necunoașterii traseului.

JOCURILE INTERNAȚIONALE

SPORTIVE SATEȘTI VOR LUA

AMPLOARE

La a III-a ediție a Jocurilor au participat 7 țări. Trei dintre acestea — organizatoarele (R. D. Germană, R. Cehoslovacă și R. P. Polonă) — își disputaseră primele două ediții. Pentru prima oară luau deci parte, delegațiile R. P. Romîne, R. P. Ungare, R. P. Bulgaria și U.R.S.S. Este limpede că Jocurile au căpătat astfel o importanță și mai mare, nu numai ca participare, ci și din punct de vedere al performanțelor. Toate recordurile Jocurilor au fost doborîte, autorii lor fiind în majoritate sportivii sovietici. Novicov (10.000 m.), Kazanțeva (100 și 200 m.), Ojama (greutate femei), Karamoev (800 m.) și mulți alți sportivi sovietici au făcut ca — prin dirzenia lor — tabelele de recorduri să fie serios modificate.

După terminarea Jocurilor s-a ținut conferința internațională, în care s-a analizat modul de desfășurare a competiției. Conducătorii tuturor delegațiilor au subliniat că Jocurile sînt binevenite contribuind la cunoașterea și stabilirea de relații prietenoși între sportivii de la sate, din toate țările. S-a propus ca, pe viitor, să fie invitați și sportivi din R. P. Albania, R. P. Chineză și Iugoslavia, iar competiția să aibă loc (în afară de anul 1958) din doi în doi ani. Aceste propuneri, la care cu siguranță se vor adăuga altele noi vor deveni hotărîri cu prilejul conferinței care se va ține la Praga la 5 octombrie.

ELENA MATEESCU

Patru aspecte din Institutul de Cultură Fizică din Leipzig

LEIPZIG — important centru sportiv al R. D. Germane

Oricărui dintre berlinezi ai săi îi va întrebarea: „Care este al doilea oraș al R. D. Germane?” îți va răspunde fără să ezite:

— Leipzig!

Și apoi, va continua:

— Acum este chiar mai frumos decât Berlinul.

Și poate că așa este. Deși mai poartă încă amprenta urgiei războiului, Leipzig este totuși un oraș cu o viață trepidantă, cu momente istorice prețioase, cu o înfățișare plăcută de mare metropolă. Orașul în care Gheorghii Dimitrov a fost judecat în 1933 (tribunalul este acum muzeu) renaște prin munca entuziasată a locuitorilor săi. În curînd urmele războiului vor pieri complet.

Pentru un vizitator ocazional, care nu dispune de timp suficient spre a vizita toate marile edificii și monumente, Leipzig pune probleme greu de rezolvat. Ce să vezi mai întâi și la ce-ai putea renunța eventual fără să regreti?

Dar cînd iubești sportul găsești pe loc rezolvarea: primul drum îl faci la stadionul de 110.000 de locuri despre care ai auzit atîtea și atîtea lucruri și apoi te îndrepti neapărat spre Institutul de Cultură Fizică.

Impunătoare intrare a noului stadion te face să crezi pentru o clipă că vei pași într-un veritabil palat și

nu într-o bază sportivă. Iată-ne aici în punctul cel mai înalt al tribunei. Imensitatea stadionului te uimește. Cu toate că poate găzdui 110.000 de spectatori, stadionul, datorită ingenioasei sale construcții, permite o vizibilitate perfectă de orice punct. Tribunele, vestiarele, sălile de sub tribunele, întregul complex este construit la un nivel înalt, deși totul este construit la prețuri uriașe. Iluminarea pentru noaptea asigurată de 60 de reflectoare distribuite pe 4 piloni, întregeste imaginea de neuitat a stadionului de 110.000 locuri.

Vizitînd stadionul nu înseamnă însă că ai vizitat întregul complex. Te numeroase terenuri de antrenament și marele bazin cu tribune (cu o capacitate de aproape 10.000 locuri) ocupă un spațiu important.

Impresiile de aici se completează cu altele, nu mai puțin entuziaste, în timp ce vei trece în revistă construcțiile Institutului de Cultură Fizică. Celor 1.000 de studenți care studiază la „Deutsche Hochschule für Körperkultur” le sînt asigurate cele mai moderne condiții de lucru. Opt săli de sport și un bazin acoperit le stau la dispoziție pentru orele practice. Fiecare sală este construită într-un stil arhitectonic aparte pentru a crea bună dispoziție de lucru studenților, așa cum ne spune unul din tinerii catedrei de atletism. Utilajul par-nou (deși se lucrează de mult cu el și așa pentru faptul că studenții se îngrijesc cu mare atenție de perfectarea păstrării a bunurilor școlii. Parcul nu este încă gata. El va cuprinde numeroase terenuri de sport, spații verzi și locuri unde liniștea și frumusețea peisajului vor încanta pe studenți și le va permite un studiu fecund...

În acest oraș care și în alte țări R. D. Germană am avut ocazia să ne dăm seama de atenția deosebită care se acordă sportului. Toate întreprinderile, mari sau mici, au amenajate terenuri de sport complexe unde tineretul vine să-și petreacă timpul liber. Am întilnit numeroase astfel de terenuri care erau împresurate cu o centură de tribune. Ni s-a explicat că de multe ori muncitorii din întreprinderi vin să-și sustină echipele în întrecerile sportive. Pe numeroasele lacuri, mii și mii de amatori brazează apele și apoi la startul concursurilor, firește, numărul participanților se înscrie în cifre care uimesc...

HRISTACHE NAUM

EM. I.

Spartachiada copiilor

La Dorohoi, pe timpul vacanței de vară a fost organizată o tabără rezervată elevilor școlilor elementare din localitate. Pentru a face cât mai plăcută perioada de vacanță a fost organizată o competiție denumită „Spartachiada copiilor” la fotbal, șah și tenis de masă. Cea mai largă participare a fost la șah unde s-au prezentat peste 60 de elevi. Cel mai bun punctaj l-au realizat elevii Ioan Schipor (campion și la tenis de masă) și Gh. Stan. La fotbal au participat 4 echipe, cele mai multe victorii obținîndu-le elevii din grupa a V-a.

Cîștigătorilor le-au fost înmînat frumose insigne și diplome.

M. Grișariu, corespondent

O după-amiază printre cicliștii de la Recolta

În ultima vreme, atît la concursurile populare (pentru juniori, semicurse, categ. III), cît și la probele de amplasare pe șosea sau antrenamentele pe velodrom am văzut tot mai multe tricouri galbene cu dungă verde: reprezentanții asociației Recolta. Faptul ne-a surprins plăcut, firește, întrucît, cu doi ani în urmă, rareori întâlneam la startul competițiilor asemenea tricouri. Și mai plăcută a fost constatarea că purtătorii acestor tricouri (majoritatea tineri proaspăt veniți în ciclism) manifestau multă combativitate, animați fiind de dorința de a se afirma. Pe alocuri, ei au reușit chiar isprăvi frumoase.

Iată deci pricina care ne-a determinat să ne petrecem o după-amiază printre cicliștii de la Recolta.

Ora 15... Baza sportivă din șoseaua Iancului. Antrenorul C. Grigoriu (care se ocupă de secție din 1956) tocmai termina de pus la punct bicicleta unuia dintre cicliști. Din cei 5 alergători de acum doi ani, unul singur a rămas pe poziție: inginerul agronom Gh. Dumitrescu. Alături de el, alți doi cicliști de prim plan: N. Ștepanian și I. Minulescu. Restul: nume noi în sportul cu pedale: bobinatorul I. Neagu și la centrul mecanic Cioplea, magazinerul A. Popescu, funcționarul R. Eschenazi și robustul strungar Rudolf Müller. O serie de sportivi cu care antrenorul speră că, în curînd, va întări prima echipă (în componența căreia intră și colegii de asociație din Orașul Stalin: Mihnevici, Glodea și Mușă).

Alături de cei mai sus notați, un mic pluton de „speranțe” ascultă atent expunerea temei din acea zi: rula în comun pînă la Călugăreni. Apoi, juniorii se vor înalța în grup executînd sprinturi din 5 în 5 kilometri, iar seniorii vor pedala pînă la Daia și retur.

Plutonul de „speranțe” este alcătuit din: mecanicii D. Stănescu și I. Stoica, instalatorul Q. Grigorescu,

studenții N. Marinescu și P. Hristovici și elevii C. Mărculescu și Mihai Pavel (toți între 17—19 ani). Dintre aceștia, Stănescu a obținut cîteva rezultate promițătoare în probele alergate pînă acum.

Urăm în antrenament. Antrenorul intervine, din cînd în cînd: Tîme mai aproape Marinescu, Müller, nu ieși la conducere în sprint. Neagoe, de ce ai schimbat pe un pas atît de mare cînd nu se rulează cu mai mult de 36 pe oră? Și așa mai departe...

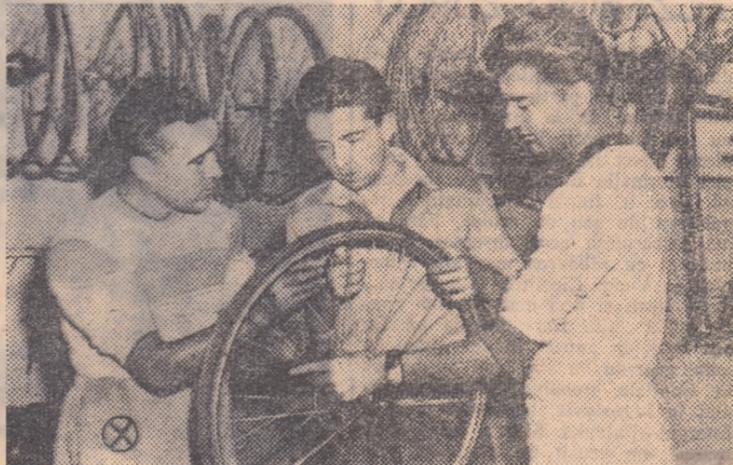
În apropiere de Argeș, zărim pe marginea șoselei un grup de tricouri galbene cu dungă verde.

Sînt băieții noștri din diferite comune, ne informează C. Grigoriu care se și grăbește să ni-i prezinte: Gh. Popescu (din comuna Copăceni), M. Poenaru (Budești), I. Gheorghie (G.A.S. Dădu) Gh. Popa (Vidra), C. Ungureanu și M. Baf (Otopeni). Ei cunosc programul săptămînal din timp și, la anumite puncte dinainte

știute, ne așteaptă, fie că e vorba de șoseaua Giurginului, Otopeniei sau Ploesții, completează interlocutorul nostru.

Și iată că și tinerii săteni, întilniți la Argeș, intră în pluton și contribuie zăvăn la „morișca” din ce în ce mai vie...

La Călugăreni, i-am lăsat pe... protagoniștii să-și vadă de drum, potrivit programului, iar noi ne-am întors cu juniorii. În apropiere de Ilava o altă întilnire. De data aceasta cu un grup de trei fete: studenta de la Institutul agronomic din București, Antonina Surundaru, muncitoarea de la G.A.S. com. Dudu, Lia Popescu și tencăia Emilia Nițu (care încă nu a împlinit 18 ani)... Sînt cele trei cicliste de la Recolta care vor să facă zile grele, într-un viitor apropiat, actualele protagoniste, — după cum ne spuneau cu hotărîre studenta Surundaru...

În orele de „atelier”, antrenorul C. Grigoriu (X) explică tinerilor cicliști de la Recolta cum se centrează o roată.

(foto: T. ROIBU)

IOSIF SIRBU : de 7 ori CAMPION într-un singur concurs

După șapte zile petrecute la Tuzora în timpul unui concurs de litere, în mod firesc un neobișnuit al acestor întreceri se alege cu... dureri de cap. De această dată i-am auzit chiar pe specialiști acuzând asemenea durări. Se pare însă că în sens figurativ. Rezultatele senzaționale i-au amețit chiar și pe acești oameni obișnuiți cu calculele și cu exactitatea performanțelor. În timp ce unul calcula de zor media primilor cinci clasificați în acest an, în comparație cu aceeași medie de anul trecut, constata o evidentă superioritate în favoarea ediției a IX-a, un altul socotea mediile pe zece sau douăzeci de trăgători, în comparație cu precedentele 2-3 ediții și ajungea la același rezultat favorabil campionatelor din acest an. Un al treilea, adunând titlurile care au revenit fiecărui concurent, a ajuns la concluzia, puțin obișnuită, că maestrul emerit al sportului Iosif Sirbu a îmbrăcat în această ediție de șapte ori tricoul de campion, iar Clujul are pentru prima dată un campion la armă liberă calibrul redus, în persoana lui Victor Mărgineanu.

Statisticile prilejuite de aceste campionate ar putea fi întinse la nesfârșit. În frunte figurează centralizatorul recordurilor care indică 8 noi recorduri R.P.R., 4 recorduri maxime egale (la 400 p. și 600 p.) și 4 recorduri R.P.R. egale. Fără îndoială avem de-a face cu o „ploaie” de recorduri care anunță o bogată recoltă în această toamnă plină de concursuri importante: concurs internațional la Varșovia (5-15 septembrie), campionatul republican individual de tenis la București (22-26 septembrie), campionatele europene pentru seniori și juniori-junioare (5-13 octombrie), la Belgrad) și campionatele republicane pe echipe (23-27 octombrie).

Omul și arma care au stabilit recordul... titlurilor de campion.

Maestrul emerit al sportului Iosif Sirbu are o mare calitate: este modest, cu toată faima sa mondială. Și acest atribut, pe lângă talentul său, pe lângă plăcerea de muncă și de concentrare cu care este înzestrat, i-a adus și îi va aduce încă multă vreme performanțe alte de strălucitoare. Aș vrea ca tinerii de care mă ocup în vederea europeneilor de juniori să învețe acest lucru de la Iosif Sirbu.

Modestia, prima calitate a performenței

Sintem lipsiți de conștientizare și interne și internaționale în care să ne verificăm antrenamentul și să ne obișnuim cu înțelegerea. Campionatul individual a fost primul nostru concurs în acest an pe trei sute de talere și se pare că și ultimul. Propun ca proba din campionatele pe echipe să aibă și o a treia manșă de 100 talere, stabilindu-se la sfârșitul unui clasament individual pe 300 talere. Am prinde și noi un concurs în plus, care ne idecum nu ne-ar strica”. Subscriem la o asemenea propunere, rezervându-ne dreptul să venim și cu alte sugestii.

Campionul este... necăjit

Deși campion de o manieră categorică și cu un rezultat care îi impune pe plan internațional, Marcel Vasiliu continuă să fie... necăjit. „Tragerea la talere nu este suficient sprijinită de colectivele sportive și chiar de forțele de specialitate. Sintem lipsiți de un antrenor care să ne dirijeze pregătirea, sărtem lipsiți de concursuri și interne și internaționale în care să ne verificăm antrenamentul și să ne obișnuim cu înțelegerea. Campionatul individual a fost primul nostru concurs în acest an pe trei sute de talere și se pare că și ultimul. Propun ca proba din campionatele pe echipe să aibă și o a treia manșă de 100 talere, stabilindu-se la sfârșitul unui clasament individual pe 300 talere. Am prinde și noi un concurs în plus, care ne idecum nu ne-ar strica”. Subscriem la o asemenea propunere, rezervându-ne dreptul să venim și cu alte sugestii.

Gemenele Eva și Maria preiau faima soților Quintus

Tereza și Ion Quintus din Arad sînt nume nelipsite de la ultimele campionate republicane. Și de această dată ei au luat parte, dar nu figurează pe lista campionilor. Familia Quintus este totuși prezentă pe unele tablouri de onoare. Locul mamei, sau al tatălui, a fost luat de surorile gemene Eva și Maria, campioane și totodată recordmen în probele de armă liberă. Deocamdată în cele de junioare, dar actualele lor cifre le recomandă pentru o viitoare poziție fruntașă în ierarhia seniorilor. Mai cu seamă că membrii familiei Quintus au știut întotdeauna să muncească pentru măiestria sportivă. Fericită este și dubla campioană, Judith Moscu. Pentru a da viață celui de-al doilea copil al său, profesoara Judith Moscu a lipsit un an de pe standurile de tragere. De curînd a revenit, iar sîmbătă în ciuda unui timp puțin favorabil și a unei ezitări în reglaj pe ultima serie, Judith Moscu și-a egalat excepționalul său record de la genunchi, egal recordului mondial și a stabilit cea mai bună performanță a sa pe trei poziții: 1162 p., nou record R.P.R. Trăgătoarea Judith Moscu este fericită. Mama, de asemenea, promițîndu-ne... pe curînd (!) prezența pe poligon a fetei micii Moscu, asemenea celei Quintus sau Doczi din Cluj.

RENATO ILIESCU

Noi centre pregătesc viitori campioni de tenis

Cei care au urmărit campionatele republicane de juniori din anii trecuți și au asistat și la recentele întreceri încheiate vineri după amiază pe terenurile centralului de antrenament nr. 2 din Capitală, au avut fără îndoială un sentiment de satisfacție. Această mulțumire a fost pricinuită de faptul că la actualele campionate au ieșit în evidență o serie de lucruri pozitive care au darul să ne facă să privim cu mai multe speranțe viitoarea evoluție a tenisului nostru.

Într-adevăr, în cele șase zile de întreceri ale tinerilor și tinerelor jucătoare de tenis, am putut observa foarte multe elemente deosebite de talențate, cunoscătoare ale procedeele tehnice de bază, posesoare ale unui stil corect, cu inițiativă și fantazie în joc și chiar cu o bună orientare tactică. Nu vom mai da nume acum, pentru că aceasta am făcut-o în articolele precedente. Ceea ce vrem să accentuăm din nou este faptul că numărul juniorilor și juniorelor care au dovedit că au reale capacități și posibilități pentru a de-

veni frunzași în această disciplină este destul de mare și cu o răspîndire geografică mai largă. De pildă, anul acesta nu au mai ieșit în evidență numai jucători din centre cu o tradiție sportivă bine cunoscută ca Timișoara, Cluj, Oradea, Arad, București ci și din alte orașe fără „tradiție” în tenis. Este cazul jucătorilor Mina Ilina (Pitești), antrenată de neobositul pasionat al sportului I. Iliescu Zănoagă, care a cucerit două titluri, Băjenescu tot din Pitești, Drojdea (Reghin), Chișer (Craiova, antrenor D. Cîrîmbei), Veronica Stoicloza (Iasi, antrenor V. Stoicloza) și al altor elemente talentate din Ciomina, Deva, Gheorghieni.

Un alt lucru dător de speranțe este și faptul că printre participanți am remarcat tineri și tinere cu perspective, elemente sub vîrsta de 15 ani ca Dimache, Sanda Ciogolea, Sekelly, Iulia Ciorbă, Klein, I. Zarug, Drojdea, Chișer.

Din centrele tradiționale se cuvine să evidențiem munca și strădanile antrenorilor Ștefan Ștefescu, Pepi Ursan (București), Grad și Nagy Balint (Oradea), I. Holender (Timișoara), Racoviță și Turusanco (Or. Stalin), Emeric Grünwald (Arad) precum și roadele obținute în tabăra din Capitală de antrenorii Marin Bădin, T. Bădin, A. Schmidt, Racoviță și Petre Marin.

Ca o concluzie generală privind comportarea majorității jucătorilor în campionatul juniorilor, se poate spune cu toată fermitatea că există material uman din belșug pentru a ridica și pregăti elemente capabile să reprezinte cu cinste peste cîțiva ani tenisul românesc. Ceea ce se cere acum este ca acești tineri să aibă o îndrumare corespunzătoare, să aibă la dispoziție din plin materialele necesare (mingi, rachete, corzi) și bine înțeles terenuri. Acordînd toată atenția unei pregătiri temeinice a tenismenilor noștri tineri, putem aștepta cu încredere roadele.

Nu putem încheia aceste rînduri fără să subliniem munca neobosită desfășurată pentru reușita acestor întreceri de către un colectiv de entuziaști activiști obștești în domeniul tenisului ca: Ștefan Ștefescu, Irina Cobzuc și Mircea Constantinescu. De asemenea, faptul că la sfîrșitul concursurilor cei evidențiați au fost răsplătiți cu numeroase și frumoase premii, a constituit un stimul serios pentru viitoarea activitate a tinerilor competitori. De altfel campionatul tinerilor tenismeni a cunoscut un succes de public egal cu al unei competiții internaționale. Ceea ce înseamnă foarte mult...

C. SEVEREANU

Miine începe în Capitală Campionatul republican individual de tenis

Abia s-a lăsat cortina peste competiția deschisă celor mai buni juniori și iată că miine ea se va ridica din nou deschizînd o altă întrecere importantă a „sportului alb” din țara noastră: campionatul republican individual de tenis la categoria I și a II-a.

Ceea ce am dori de la participanții acestei ediții a concursului care va desemna pe campionii țării la cele cinci probe, este în primul rînd o comportare disciplinată, sportivă, străduință pentru un joc cu multă inițiativă, fără precupețirea eforturilor. Aceste toate elemente implinite, se va putea afirma apoi că întrecerile actualului campionat au constituit într-adevăr o bună propagandă pentru tenis alături în rîndurile spectatorilor — care sperăm că vor veni să le urmărească în număr mare — cît și printre tinerii jucători care, desigur, nu vor lipsi nici ei. Participanții întrecerii care începe miine trebuie să fie convinși că tenisul are nevoie de această propagandă, pentru a putea reuși în jurul lui pe toți iubitorii acestui sport. În acest fel și calea pe care trebuie să meargă această disciplină sportivă va fi mai ușor deschisă.

Dar un aport serios, și nu mai puțin important, vor avea de adus la reușita competiției și organizatorii, evitîndu-se pe cît posibil eventualele greșeli de programare și mai ales cele de... arbitraj.

Campionatul celor două categorii aduce la start 80 jucători din provincie și 60 din Capitală. La ambele categorii se vor disputa probele de simplu bărbați, simplu femei, dublu bărbați, dublu femei și dublu mixt.

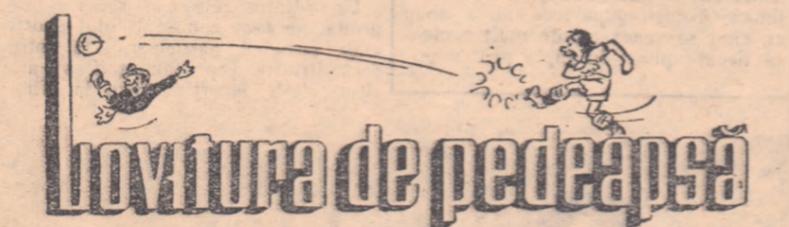
Meciurile vor avea loc zilnic cu începere de la 4 septembrie și pînă la 12 septembrie inclusiv, ele desfășurîndu-se pe cele două terenuri special amenajate la centrul de antrenament nr. 2 și Știința Politehnica.

Printre principalii competitori, menționăm pe actualul campion al țării Gheorghe Viziru, Marin Viziru, T. Bădin, Cobzuc, Schmidt, Julieta Na-

Miine începe în Capitală

mian, Irina Ponova, Livia Avram, Bardan, Bosch, Pusztai, Juhasz, Cristea, Sopa, Grünwald, Matilda Glatt, Hermina Brenner, Nastase, surorile Roșianu etc. Deci nu va lipsi, cu excepția Evei Stăncescu, nici unul dintre frunzașii tenisului nostru.

Pentru miine începutul jocurilor a fost programat pentru ora 8,30 dimineața, iar după amiază de la ora 13,30.

SCRISOARE DESCHISĂ

Deunăzi, ne-a sosit la redacție un plic avînd ca expeditor „terenul de sport din Drăgănești-Olt, regiunea Pitești. Iată ce ni se spune în această scrisoare:

Deși sînt un teren sportiv, De multe luni de zile-n șir Poșta ca spațiu localiv Un loc lipit de... cimilit. De asta nu mă mir deloc: Cît timp sînt văduvit de sport, Mi-au dat „netulburatul loc” La fel ca orișicărui... mort. Adesea, îmi șoptesc amar: — De-aveam picioare — aș fi purces De mult la Sfatul popular Să-mi dea... extrasul de deces! Că numai el (sînt informat) Lăsîndu-mă fără uluce Să rîdă toți de mine-n sat, Mi-a pus activității... cruce. Cum nu-s nici azi scos din împas Și-s menținut tot ca maidan, De ce nu-mi fac și parastas

Cum e-obiceiu, de un an? Atunci, ca să nu fie ceartă, Aș vrea cu lacrimă pe geană. Ca barele din foșta-mi poartă Să-mi fie date... de pomana. Cei ce le-or lua, dacă le-or place, Semnînd dovada de primire, Cu siguranță că vor face Și... veșnica mea pomenire!

p. conformitate

ION MALIN

Ozon reîntră joi, după ce două etape n-a jucat, fiind suspendat.

Unui m-a-ntrăbat: pe-Ozon Unde ar putea să-l vadă? I-am răspuns: „Pe stadion! Dar mai sigur... la Estradă!”

JACK BERARIU

CU... RABAT!

Recent a avut loc la Focșani un meci amical de fotbal între echipa Progresul din localitate și Energia din Galați. Arbitru: Francisc Kiss (Focșani).

La un moment dat, jucătorul Crețea din Focșani, energic ca arbitru i-a întrerupt cursa irezistibilă spre poartă pe motiv de ofsaid, s-a întors spre arbitru și i-a tras... o injură, vorba aceea, de s-a auzit pînă la marginea orașului. Imediat, arbitru a oprit jocul și a procedat la eliminarea jucătorului care îl ofensează. Crețea a ieșit de pe teren și s-a așezat lângă tușă, meditănd — poate — la greșeala pe care o făcuse...

Și cu asta, lucrurile ar fi trebuit să se termine. Dar nu s-au terminat, căci după vreo 5 minute, Francisc Kiss i-a făcut semn lui Crețea să reîntre pe teren. II... iertase!

După cum se vede, arbitru Kiss are un regulament propriu de sanc-

ționare a abaterilor de pe terenul de sport. El nu elimină definitiv, ci... temporar. N-ar fi exclus să se conducă și după un fel de... tarif. De pildă, o injură obișnuită: 3-5 minute. O injură mai deosebită: 10-20 minute. O „tulpă”: 25-30 minute. Și așa mai departe!

Folosind un astfel de regulament, tov. Kiss nu trebuie să se mire dacă într-o zi un jucător eliminat de pe teren, o să înceapă să se... tocmească:

— „Bine, tovarășe arbitru, pe mine pentru un „du-te dracului” mă dai afară pentru 10 minute și pe Icsulescu, care fi-a spus „lovite-ar strachea pe tine și pe cei care fi-au pus fluierul în gură”, îl elimini numai pentru 5 minute? Asta e dreptate?

Dacă tov. Kiss se gîndește să aplice și în viitor regulamentul său personal, cel puțin să așezeze... tariful la loc vizibil, ca să nu existe discuții!

A. Schenkman și V. Paladescu
corespondenți

După ce a cîștigat la Atena proba de 100 metri, Ioana Lută s-a clasat prima și la 200 metri.

Vechele zicale Trebuie refăcute: Unde merge sîta, Merg și... 200!

V. D. POPA

ȘI ACUM, SĂ DĂM NOTE ECHIPELOR NOASTRE

Fetele: FOARTE BINE; băieții: SATISFĂCĂTOR

— PRIN TELEFON DE LA TRIMISUL NOSTRU —

(Urmare din pag. 1)

lei de a treia zile a fost întors pe o lață și pe alta, s-au făcut tot felul de calcule și pronosticuri. Concluzia a fost că se poate câștiga Balcaniada și la băieți. Bineînțeles, cu condiția ca în ultima zi toți atleții pe care îi aruncam în luptă să concureze la valoarea lor maximă. Dar nu s-a întâmplat așa. La triplu-salt campionul balcanic din 1956, Ioan Sorin, introdus în ultimul moment în echipă în locul lui Stoian, tocmai pentru că s-a considerat că are mai multe șanse, n-a intrat nici măcar în finală. La 5.000 m. n-am obținut nici un punct, fiindcă Moscoviți și Strzelbiski s-au clasat pe ultimele locuri. Mircea Ursac, în care ne puneam speranțe pentru un loc bun la 110 m.g. a făcut o cursă inexplicabil de slabă, terminând al 6-lea, cu timpul penibil de 16,0 sec. Ștafeta de 4x400 m. care pornea, și pe bună dreptate, mare favorită, a cedat totuși în fața echipei Iugoslaviei. Media de 50,3 sec. a celor patru alergători romini arată elocvent că s-a mers slab, sub posibilități, cu o tactică greșită (s-a mizat, pare-se, prea mult pe finisaj excepțional al lui Wiesenmayer. El a reușit într-adevăr să recupereze 5 din cei 7 metri cu care primise mai tirziu bățul, dar n-a fost de ajuns). În schimb, iugoslavii au fost excelenți în ultima zi, în care au câștigat 4 titluri și, ceea ce e mai important, n-au scăpat din mână nici un loc pe care se buziau. Și astfel, clasamentul final al echipei noastre este în acest an mai slab decât în 1956, iar comportarea în ansamblu nu poate fi calificată decât : satisfăcătoare.

ARUNCARILE, CAPITOLUL NOSTRU FORTE

Să le luăm pe rând. La ciocan, Răscănescu a obținut o victorie de proporții. Nu trebuie uitat că printre învingători săi se află iugoslavii Bezjak (campion balcanic în 1956) și Racic, autori în acest sezon ale unor performanțe de respectiv 64,73 și 62,32 m. Răscănescu este constant peste 61 de metri și concursurile internaționale la care a luat parte în acest an, încheiate toate — cu excepția celui de la Moscova — cu victorii, i-au dat încredere în forțele sale.

Vă este cunoscută povestea probei de aruncarea greutății, unde o greșeală gravă a arbitrilor ne-a privat de un meritat titlu balcanic. La suliță, Andrei Demeter a fost, după părerea unanimă, cel mai bun om al concursului. El a aruncat constant în jur de 70 metri, în timp ce Vujacici, câștigătorul probei, a avut o singură aruncare bună (ceva analog cu duelul Danielsen-Sidlo de la Olimpiadă). Nepermis de slab s-a prezentat la această probă Popescu, al cărui rezultat de 60,56 m. este foarte departe de acel 76 m. obținut din a 7-a aruncare la concursul de selecție de la București. La disc, într-o companie foarte puternică, Manolescu a trebuit să se mulțumească cu locul 6, dar rezultatul său este promițător: 49,38 m., record personal, la numai 5 cm. de recordul național.

Punctul nevralgic al echipei noastre l-au constituit alergările de fond. Au lipsit din echipă o serie de specialiști ai acestor distanțe, iar cei cu care ne-am prezentat n-au adus decât 3 puncte (la 10.000 m.). Oricum însă se simte imperios nevoia unei îmbunătățiri a cadrelor la probele de fond, căci altfel va trebui să plecăm întotdeauna în întrecerile pe echipe cu acest serios handicap. Nici demi-fondisții n-au dat satisfacție. Vamoș și Mihaly au făcut o cursă, la 800 m., fără „cap“ deși aveau posibilități reale pentru un loc bun, iar Birdau și Barabas nu s-au văzut la 1.500 m. Dintre săritori, au corespuns Mircea Stein, clasat al 3-lea într-un concurs greu pentru cei 18 ani ai săi, și Zoltan Szabo, care a obținut 4,20 m., la fel ca și cel de al doilea clasat.

O LUPTĂ MULT MAI STRINSA

1956: Iugoslavia 145,5 p., România 124,5 p., Bulgaria 106,5 p., Grecia 65 p.

SPORTUL POPULAR

Pag. 4-a Nr. 3073

1957: Iugoslavia 147 p., România 117 p., Grecia 112 p., Bulgaria 110 p. Am reamintit clasamentele ultimei două ediții ale Balcaniadei pentru că apare limpede, din lectura lor, cât de echilibrată a fost întrecerea în acest an. Este drept că sîrbii, cu un „finisaj“ foarte puternic, s-au distanțat mai mult decât în 1956, dar de data aceasta celelalte trei echipe au avut un cuvînt aproape la fel de greu de spus în concurs. Marea surpriză a constituit-o fără îndoială echipa Greciei. Grecii au avut cei mai buni luptători dintre concurenți. Ei au făcut totul pentru ca echipa lor să fie cât mai bine clasată. Bine înțeles, față de toți ceilalți, gazdele au avut două avantaje: stadionul pe care-l cunoșteau foarte bine și publicul.

BRAVO FETELOR!

Echipa Greciei n-a înscris concurențe decât la aruncarea discului, lungime și suliță. Concursul feminin s-a transformat deci într-un adevărat meci triunghiular între echipele României, Iugoslaviei și Bulgariei. Era greu de anticipat rezultatul final pentru că atletele noastre nu s-au întîlnit niciodată în meci direct cu Iugoslavia, iar ultimul meci cu Bulgaria a fost tocmai în 1951. Totuși, prezența în echipa noas-

Repartiția titlurilor la cea de a XVI-a ediție a Jocurilor Balcanice este următoarea:

BĂIEȚI

Iugoslavia 7, Grecia 6, Bulgaria 5, România 4.

FETE

România 6, Iugoslavia 3, Bulgaria 2

Notle recorduri balcanice stabilite cu ocazia întrecerilor de la Atena sînt:

21,4 sec. la 200 m. Bicivarlov (Bulgaria)
2,02 m. la înălțime Marianovici (Iugoslavia)
4,45 m. la prăjină Roubanis (Grecia)
16,63 m. la greutate Tsakanikas (Grecia)
52,34 m. la disc Kunadis (Grecia)
72,32 m. la suliță Vujacici (Iugoslavia)
61,09 m. la ciocan Răscănescu (România)
5.940 p. la decaton Slavkov (Bulgaria) — probă desfășurată pentru prima oară.
La acestea se adaugă, firește, rezultatele tuturor câștigătoarelor de la probele feminine, efiate la prima ediție.

tră a unor atlete de valoare mondială ca Iolanda Balaș, Maria Diți, Florica Oțel i-a determinat pe specialiștii prezenți la Atena să considere România ca favorită în întrecerea feminină. A trebuit să fim și noi de acord cu această părere. Epilogul neprevăzut al probei de 800 m. din prima zi, în care Florica Oțel a terminat pe locul trei și cu un timp

atit de slab, a fost însă un „duș rece“. Defecțiuni de acest fel pot răsturna orice pronostic. Din fericire, la alte probe nu s-au mai înregistrat surprize de asemenea proporții. Putem acorda echipei noastre feminine nota maximă. Sîntem mindri că România își însorește numele în fruntea listei câștigătoarelor concursurilor balcanice feminine. De asemenea, echipa noastră feminină a furnizat singurul triplu câștigător la această ediție: Ioana Luță.

Cea mai bună performanță a reușit-o Maria Diți. Pentru a 5-a oară în acest sezon tinăra atletă din Cîmpulung corectează recordul țării. Ascensiunea ei este atât de vertiginosă încît te întrebă: oare unde se va opri?... Ana Coman a realizat și ea un excelent record și o victorie asupra iugoslaviei Usenik, una dintre cele mai bune aruncătoare din Europa. Poate că v-a dezamăgit rezultatul Iolande Balaș, de numai 1,65 m. Totuși, în condițiile de la Averoff nu se putea sări mai bine. Locul de elan al săritoarelor de înălțime traversa pista concurenților de la triplu-salt și trecea pe lângă cercul aruncătorilor de disc. Iolanda nu și-a putut lua elanul obișnuit. Și, fiindcă a venit vorba despre stadionul Averoff, aș vrea să mai amintesc ceva din particularitățile acestui stadion în care se face numai atletism (sau, mai bine zis: nu se prea face...). Deși „potcoava“ este deschisă în spre mare și normal ar fi ca alergătorii de sută să aibă vîntul din spate, totuși, datorită formei stadionului și a tribunelor așezate foarte aproape față în față, se produce o ciudată mișcare a curenților de aer care face ca întotdeauna alergătorii de viteză să aibă vîntul din față (asta, în timp ce steagurile de pe înaltul tribunei flutură în sens invers!). Dacă un aruncător scapă discul în tribune (care în prealabil sînt evacuate) i se dă dreptul să repele aruncarea. Totodată, cînd se aruncă cu discul probele de pe pistă trebuie întrerupte. Compoziția specială a fișei de teren cuprinsă de pistă, un fel de șgură foarte tare, făcea ca sulițele să se înfișă foarte greu. După aruncarea-record, Mariei Diți i s-a rupt, din același motiv, sulița și a trebuit să arunce cu o suliță de metal, cu care nu era obișnuită. Totuși, a dat în continuare de citeva ori peste 49 metri.

EXEMPLUL CELUI MAI BATRIN CONCURRENT

Inițial s-a hotărît ca Dinu Cristea să concureze numai în proba de 10.000 m., urmînd să prezentăm un singur concurrent la maraton, pe Ahmet Suliman. Totuși, după cea de a doua zi, cînd se vedea cît de mult contează fiecare punct în lupta pentru pri-

Ioana
Luță

a avut o comportare excepțională în cadrul Jocurilor Balcanice de la Atena. Ea a cucerit trei titluri: la 100 m., 200 m. și în ștafeta de 4x100 m.

mul loc, era clar că avînd un om mai puțin la maraton pierdeam puncte extrem de importante. La ora două noaptea antrenorii l-au trezit din somn pe „nea Dinu“, i-au arătat situația și l-au întrebat dacă vrea să concureze. Deși se resimțea serios de pe urma probei de 10.000 m., Dinu Cristea, la cei 46 de ani ai săi, n-a pregetat să se prezinte la startul maratonului ocupînd pînă la urmă un excelent loc trei. Admirabil exemplul!

A XVII-A EDIȚIE ȘI INTILNIREA BALCANI- SCANDINAVIA

În timpul Jocurilor s-au desfășurat și lucrările Congresului Balcanic care a hotărît ca cea de-a XVII-a ediție a Jocurilor Balcanice să aibă loc în septembrie 1958 la Sofia.

Prinde formă lista participanților la Campionatele internaționale de atletism ale R. P. R.

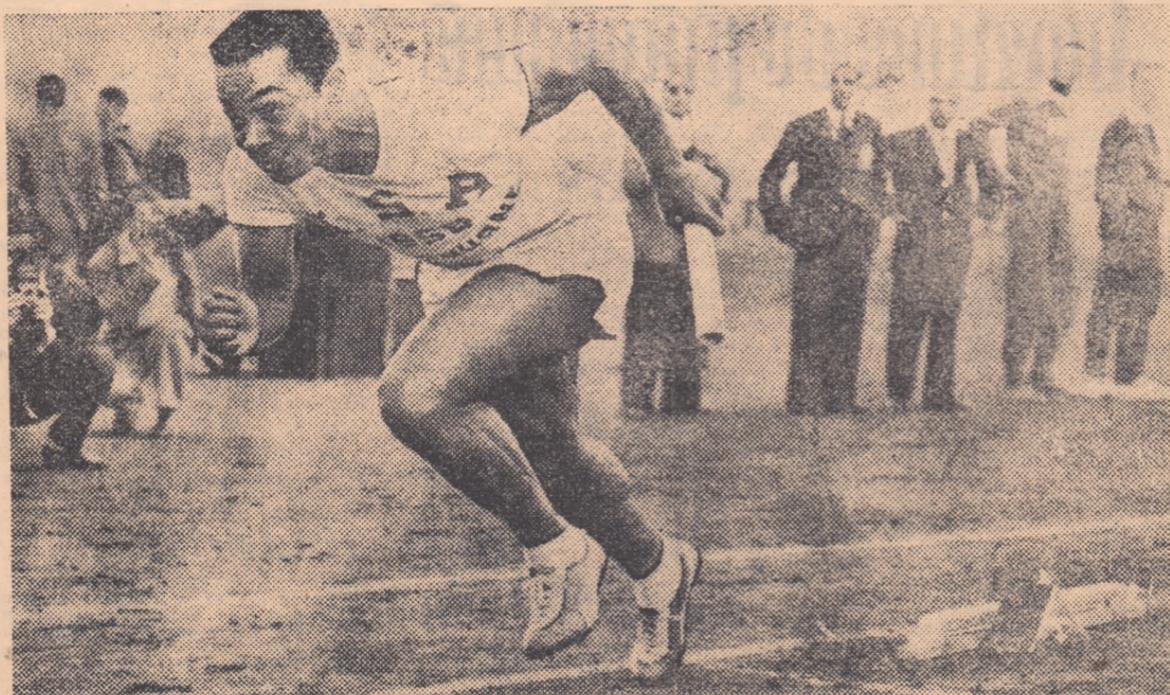
Un lot select de campioni ai U.R.S.S. va fi prezent pe Stadionul Republicii

Numeroșii iubitori ai atletismului și ai... Campionatelor internaționale (fiindcă sînt și dintre acei care își amintesc de atletism doar odată pe an, cu ocazia acestui eveniment) se gîndesc de pe acum ce spectacol interesant vor viziona în zilele de 14, 15 și 16 septembrie.

În fiecare zi, la Comisia de Organizare se primesc noi înscrieri. Una dintre cele mai recente telegrame ne face cunoscut lotul sportivilor sovietici participanți la întreceri. Printre cei anunțați se află cîțiva dintre sportivii care la sfîrșit

al săptămîinii trecute au primit laurii de campioni ai Uniunii Sovietice: Vladimir Sitkin, 2,09 m. la săritura în înălțime, Loșilov 16,72 m. la aruncarea greutății, Nina Kuzmina 6,22 m. la săritura în lungime, Ter-Ovanesian campion la aceeași probă, cu 7,57 m., Iurii Lituev 51,5 sec. la 400 m.g., Anatolii Mihailov care are la activ în acest an o performanță de 13,9 sec. la 110 m.g., Rijskin 8,40.4 la 3.000 m. ob. În afară de acestia îi vom mai putea vedea pe Vladimir Kuznețov, autor al unui record 82,89 m. la aruncarea suliței, pe aruncătoarea de greutate Zina Doinikova, a 4-a clasată la J. O.

Și-a anunțat sosirea și un grup, ce-i drept restrîns, însă valoros, de atleți polonezi. Cel mai reprezentativ este desigur sulițașul Kopyto, demi-secondant al lui Sidlo în marile concursuri internaționale și care la J. O. de la Melbourne s-a clasat pe locul 5. În acest an, cel mai bun rezultat al său este de 77,48 m. De asemenea, sprintera Maria Kusion, considerată de ziaristi ca adevărata urmașă a Stellei Walasiewicz în sprintul feminin polonez, săritorul în lungime Iwanski și demi-fondistul Jakubowski. Pentru prima oară vor lua parte la campionate atleții din Iran. Ei sînt înscriși la probele de 5.000 m., maraton și triplu salt. Din lotul atleților cehoslovaci fac parte atleți de clasă, ca fostul recordman al Europei discobolul Karel Merta, colegul său de probă Geza Valent, demi-fondistul Zvolenski, aruncătorul de greutate Stoklosa, etc. De curînd a sosit și confirmarea de participare a atleților maghiari. Un număr de 12—13 atleți din R.P.U., vor putea fi urmăriți în cele trei zile de concurs. Din Islanda va sosi o veche cunoștință: sprinterul Torbjornsson, care vine să-și apere titlul cucerit anul trecut, la 200 m. El a fugit de curînd 10,3 sec. la 100 m. Alături de el, discobolul Gudmunsson, cu performanțe de peste 52, m.

Ira Murchison (S.U.A.), co-re cordman mondial al probei de 100 m., va fi prezent la ediția jubiliară a Campionatelor internaționale de atletism ale R.P.R.

O concluzie se impune: pregătire incompletă

O ședință ținută ieri la Direcția Fotbal din C.C.F.S./C.M. a reunit pe toți selecționabilii bucureșteni pentru loturile reprezentative A și B. Cu acest prilej li s-a adus la cunoștință planul de pregătire al loturilor, s-au făcut aprecieri asupra comportării lor în jocurile de campionat și li s-au făcut recomandări cu privire la activitatea lor de pregătire imediat următoare, la colective, până la intrarea lor în loturi. Primul antrenament al selecționabililor va avea loc — cum am anunțat — săptămâna viitoare, la 11 sau 12 septembrie (săptămâna aceasta nu era posibil întrucât joi este fixată etapa de campionat).

Din București sînt selecționabili următorii jucători: Toma, Voinescu, Zavoda II, Apolzan, Onisie, Bone, Jenei, Căcovanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda I, Tătaru (C.C.A.), Uțu, Călinoiu, Nunweiller, V. Anghel, Nicușor, Ene, Al. Vasile (Dinamo), Stancu, Bodo, Ene II, Seredai, Raab (Locomotiva), Caricaș, Mihăilescu, Oaidă, Ozon, Mateianu, Dinulescu și Moldoveanu (Progresul).

ORA 16.45!

Cu etapa de joi 5 septembrie, toate jocurile de campionat vor începe la ora 16.45. Intilnirile programate în deschidere vor începe la ora 15. Antrenorii echipelor au datoria să-și calculeze în așa fel timpul necesar pentru „încălzire” încît să nu provoace intîrzieri la începerea jocurilor. Arbitrii trebuie să respecte atît ora începerii cit și pauza dintre reprize. Duminică, din cauză că a început tirziu iar pauza a durat mai mult de 15 minute, ultimul meci de la „23 August” s-a terminat în proaste condițiuni de vizibilitate.

PROGRAM, LOCAȚIUNE DE

BILETE

În Capitală, joi, cuplaj pe „23 August”: Dinamo București — Dinamo Cluj, ora 15, și C.C.A. — Știința Timișoara, ora 16.45.

Biletele se pun în vânzare de astăzi înainte, la agențiile C.C.A., Pronosport (Cal. Victoriei 9), la chioșcul special din str. I. Vidu și la casele stadioanelor Dinamo, Giulești și „23 August”.

INTILNIRI INTERNAȚIONALE

Echipa Energia Medgidia, din categoria C, a fost invitată să joace la Tolbuchin (în Bulgaria) cu echipa locală Viforul, în cadrul manifestațiunilor sportive organizate cu prilejul zilei de 9 septembrie, ziua eliberării Bulgariei. Intilnirea cu Viforul constituie o revanșă a meciului disputat la 24 august la Medgidia și terminat cu un rezultat de egalitate: 2-2.

De data aceasta, bilanțul etapei de campionat nu mai cuprinde atîtea aprecieri îmbucurătoare ca acum opt zile. În primul rînd nivelul tehnic general al jocurilor n-a satisfăcut. Cu excepția primei reprize din partidele Dinamo București — Locomotiva București și C.C.A. — Progresul București, în rest intilnirile s-au menținut în jurul unei facturi tehnice modeste, în loc să înregistrăm progresul promis de etapa trecută. S-a alunecat de la preocuparea pentru joc de calitate spre luptă. Se mențin aceleași lipșuri tehnice (imprecizia paselor și a șuturilor la poartă, driblinguri exagerate sau defectuoase etc.). Echipetele — cu mici excepții (C.C.A., Dinamo București, Flamura roșie Arad) — cad în erori tactice (joc fără variație, concentrat pe anumite porțiuni de teren, de predicție pe centru, puține demarcări și plasament greșit); iar faptul că multe formații au „căderi” în repriza doua (și de la aceasta nu fac excepție nici C.C.A. și nici Dinamo București) indică o rezistență insuficientă. Toate laolaltă fac loc unei singure concluzii: pregătire incompletă (la echipe ca ansamblu) și inegală (la jucători). Și acest fapt explică variațiunile de comportare din aceste trei etape de campionat, care ar fi trebuit să ducă la o îmbunătățire a pregătirii.

O COLABORARE UTILĂ

Situația trebuie să constituie un îndemn pentru antrenorii și mai ales pentru jucători în activitatea viitoare, cu atît mai mult cu cît este vorba — în același timp — de pregătirea jucătorilor selecționabili. Colaborarea dintre antrenorii echipelor și antrenorii angrenați în munca de selecție a reprezentativelor naționale trebuie să se cristalizeze sub forma unei preocupări și a unei conlucrări rodnice în direcția îmbunătățirii gradului de pregătire al jucătorilor în general și al selecționabililor în special. În același timp, această colaborare — măsură foarte utilă — poate constitui punctul de plecare al unei conlucrări și mai fructuoase, în vederea stabilirii și respectării aceluiași principii de antrenament și de joc, insistînd spre precizarea unui stil propriu. Măsura însă trebuie extinsă și la echipele din țară, pentru a stimula și a contribui și la ridicarea nivelului tehnic al acestora. În același timp, se impun măsuri și din partea conducerilor echipelor pentru îndrumarea jucătorilor spre joc și prin el spre rezultate și nu exclusiv spre rezultate. Sînt măsuri necesare, deoarece din ultimele jocuri am desprins o tendință, periculoasă, de a se reve-

ni la formula „rezultate imediate cu orice preț”.

ATENȚIE LA CORECTITUDINE!

O altă problemă care trebuie să atragă atenția organelor de conducere, pentru că este strîns legată de aceea a selecției în vederea jocurilor inter-

naționale apropiate, o constituie abaterile de la disciplină și corectitudine. Asemenea abateri, din fericire limitate la scurte perioade de joc (în partidele Dinamo București — Locomotiva București și C.C.A. — Progresul București) și rămase fără urmări, au fost suficiente însă ca să arate că,

fără o intervenție energetică, sînt posibile accidentări printre selecționabili, ceea ce ar dăuna intereselor echipelor naționale. Fără discuție că principiul sancționării celor vinovați nu trebuie sacrificat în dauna disciplinei și a corectitudinii în joc.

Este cazul să amintim pe acei jucători care s-au „remarcat” printr-un joc periculos și uneori brutal: Macri și Seredai (Locomotiva Buc.); Dobrescu, Smărăndescu (Progresul Buc.). Din provincie nu am primit încă numele aceluia care nu au înțeles încă adevărul elementar că brutalitățile sînt în dauna tuturor.

Este datoria Direcției Fotbal și a Biroului Comisiei centrale — să atragă atenția în mod foarte serios tuturor jucătorilor că orice accident provocat intenționat unui selecționabil va fi aspru sancționat. Această atragere a atenției trebuie adresată și jucătorilor selecționabili (duminică au avut intrări periculoase chiar unii dintre fotbalisții urmăritori pentru selecționare) pentru că nu se pot crea două categorii de jucători: unii cărora să li se tolereze orice, iar alții care să nu... sufle pe teren... Disciplina și corectitudinea nu admit privilegiați sau excepții.

Socotim că la astfel de măsuri, cu scop general și special, de prevenire a oricărei degenerări spre joc brutal — mai ales în dauna selecționabililor — pot fi luate cît mai curînd printr-o strînsă conlucrare între forurile conducătoare și colectivele sportive, antrenorii și — bineînțeles — arbitrii, factori de răspundere și cu contribuție însemnată în rezolvarea acestei probleme.

P. GAȚU

O joacă „ghicitoare”: cîți jucători au sărit la minge sau unde este mingea? Fotografia reprezintă una din puținele acțiuni mai dinamice ale meciului CCA-Progresul București. „Buchetul” de jucători (cinci, după numărul... picioarelor) își dispută o minge care, capricioasă, s-a oprit în mijlocul lor. Dintre jucători recunoașteți (de la stînga la dreapta) pe Zavoda I care urmărește acest duel cam... aglomerat, Smărăndescu, Jenei și Stîrbei.

(foto: L. TIBOR)

Campionatele de handbal

Scurte observații după prima etapă

Într-un anumit fel regretăm faptul că ne vedem obligați de a deschide serile recenziilor la proaspăt inaugurata ediție a campionatelor republicane de handbal cu o critică. Dar, cîntărind cele ce s-au petrecut în prima etapă înclinăm să credem că cele mai importante competiții interne ale handbalului nu au pornit cu... dreptul.

DIN NOU DESPRE PROGRAMARILE DIN BUCUREȘTI

Aproape că nici nu știm cum să începem. Am discutat de atîtea ori despre această problemă încît repetarea ei devine plictisitoare. Cu orice risc însă vom reveni asupra acestui subiect. Duminică s-au disputat trei meciuri de handbal în București: și toate trei la aceeași oră (10 dimineața) pe trei stadioane situate în colțuri diferite ale orașu-

lui: C.C.A.—Recolta Jimbolia pe Fl. roșie Belvedere, Progresul M.I.C.—Știința I.C.F. pe Progresul F.B. și Dinamo București—Energia I.C.M. Reșița pe stadionul Dinamo.

Este o situație intolerabilă. Considerăm că indolența și nepăsarea cu care comisia orașenească București a acceptat asemenea programări depășesc orice limită. În trecut fie spus, numai ziarul nostru a ridicat această problemă de cîteva ori în ultimul an. În anii trecuți handbalul bucureștean reușise să se „prăpășească” pe unele terenuri. Mai întîi pe Progresul I.T.B., apoi pe Dinamo 6 și în sfîrșit o perioadă pe Fl. roșie Belvedere. Oamenii stău ca acolo se joacă handbal și veneau cu plăcere. Erau duminici cînd puteai vedea la meciurile de handbal chiar mi de spectatori. Acum însă de cînd programările au început să se facă cu o condamnabilă neglijență încep să te miri dacă numărul spectatorilor la un joc de handbal trece de 40—50. Și aceasta este numai una din consecințele...

Noi vrem să credem că este pentru ultima oară cînd mai ridicăm problema programării jocurilor din București. Comisia orașenească de handbal, care se ocupă de problema respectivă, trebuie să se mai ațentă cînd face programările și să nu mai permită recitarea unor asemenea situații.

PRIMELE NEPREZENTARI...

Nu, nu este vorba despre vreo echipă! Toate cele 36 de formații divizionare au răspuns prompt la apel, disputîndu-și jocurile primei etape. Totuși unii au fost absenți. Și știți tocmai cine? Arbitrii! Lameciul Știința Timișoara—Energia Timișoara arbitru Eugen Munteanu (Sibiu), la jocul Dinamo București—Energia I.C.M. Reșița arbitru Mihai Antonescu (Ploști) și la jocul Progresul M.I.C.—Știința I.C.F. arbitru de poartă Niță Stănculescu (București) nu s-au prezentat.

Este necesar ca colegiul de arbitri să analizeze cazurile absenților

de duminică și să ia cele mai severe măsuri.

NUME NOI LA TEHNOMETAL

Pentru sfîrșit am rezervat un fapt — semnificativ — care trebuie să ne bucure și nu numai pe noi, ci chiar pe toți iubitorii handbalului. Echipa timișoreană Energia Tehnometal era în general o formație care nu își creștea jucătorii mulțumindu-se să „transfere” în fiecare an cîteva jucători. Într-un timp Energia Tehnometal aducea unul cîte unul toți solventii de la Știința Timișoara. Și în acea perioadă nu se putea spune că rezultatele metalurgistilor „mîșceni” erau dintre cele mai bune.

Acum acesta s-a întimplat un lucru îmbucurător. Bună parte din vechii jucători și chiar dintre cei mai noi au plecat de la Energia Tehnometal. Și echipa timișoreană i-a lăsat să plece, fără să mai umble după înlocuitori. Aceasta pentru că s-a îngrijit între timp să alcătuiască și să pregătească o echipă de juniori. Roadăle unei asemenea preocupări: s-au arătat chiar duminică la primul meci cînd juniorii Iacob, Tasch, Koch au fost cei mai buni jucători ai echipei, determinînd în mare măsură, prin comportarea lor, ca rezultatul să fie favorabil Energiei Tehnometal.

Dașă toate echipele noastre de handbal ar arăta aceeași preocupare pentru cadrele tinere, nu numai că situația lor s-ar îmbunătăți serios, dar în general handbalul nostru ar avea numai de profitat. Ne gîndim că sînt echipe (Voința Sibiu, Energia Ploști, Voința Sighișoara, Energia Făgăraș, Progresul Odorhei, Flamura roșie Sibiu, Progresul Orașul Stalin și altele), care au mari posibilități de a organiza echipe de juniori și de a le instrui. Unele dintre ele au și pornit pe acest drum. Altele nu mai trebuie decît să persevereze, să acorde aproape aceeași atenție echipelor de juniori ca și celor de seniori. Pentru că juniorii sînt garanția viitorului!

CĂLIN ANTONESCU

În urma trierii și omologării celor 27.269 variante depuse la concursul Pronosport nr. 35 (etapa din 1 septembrie 1957) au fost stabilite următoarele premii:

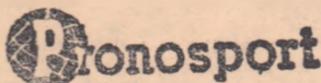
PREMIUL I: 15 variante cu 12 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 14.681 lei;

PREMIUL II: 359 variante cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 736 lei;

PREMIUL III: 3.893 variante cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 104 lei.

● Etapa primei categorii disputată duminică la București, Timișoara, Petroșani, Orașul Stalin și Oradea a... definitiv opinile participanților în ceea ce privește concursul SPECIAL din 5 septembrie. Intr-adevăr rezultatele înregistrate la 1 septembrie chiar dacă n-au fost surprinzătoare — sau poate tocmai din această cauză — au reușit să concretizeze părerile participanților asupra formei actuale a echipelor. Acest lucru constituie unul din argumentele „forte” ale celor care bazăți și pe experiența trecutelor concursuri speciale și în general a concursurilor care programează rezultate cu pronosticuri la pauză și finale prevăd pentru 5 septembrie „recorduri” în ceea ce privește participarea și valoarea premiilor. De aceeași părere sîntem și noi dar, lăștînd la o parte realizarea acestor...

pronosticuri, ne vom ocupa acum de cele care ne interesează cu maximum de... urgență: pronosticurile pentru concursul SPECIAL din 5 septembrie. Primul meci constituie un veritabil derby: Casa Centrală a Armatei va înfrunta Știința Timișoara. Studenții timișoreni, deși au învins cu 5-2 Energia Tg. Mureș nu au arătat o veritabilă revenire de formă. Ca atare, meciul lor cu C.C.A. — foarte constant în acest început de campionat — nu poate fi considerat deloc ușor. Mai mult chiar noi considerăm formația militară favorită. Ea poate conduce și la pauză.

Progresul Oradea va încerca să... fructifice avantajul terenului propriu în intilnirea cu Locomotiva București, singura formație de primă categorie care nu a reușit încă să obțină nici un punct în primele trei intilniri de campionat. Prin prisma rezultatelor obținute pînă acum „X”-ul pare cel mai indicat pronostic — în special la pauză, iar la final „1”, „2”-ul fiind considerat... aproape surpriză.

Dinamo București în accentuată revenire de formă — dovadă și victoria la scor asupra feroviarilor bucureșteni — pornește favorit în meciul cu colegii de asociație din Cluj, care și la Orașul Stalin au arătat aceleași vechi deficiențe în comportare, în special

imprecizia șuturilor la poartă. Ceva mai complicată ni se pare situația în meciul dintre Energia Tg. Mureș și Progresul București. Spunem aceasta deoarece reintarea eventuală a lui Ozon în centrul liniei de atac a bucureștenilor poate însemna o mai bună organizare a înaintării și de acel eventual „2” sprijinit de altfel și de tradiția trecutelor intilniri terminate în general în favoarea Progresului. Totuși, indiferent de toate acestea, șansele gazdelor nu trebuie neglijate.

Un nou solist în... perspectivă (eventual doi solști: pauză și final) ni-l furnizează Flamura roșie Arad care intilnește acasă Energia Petroșani. Forma echipei arădane ne îndreptățește să-i acordăm prima șansă, mai ales că mineii n-au fost niciodată prea periculoși în deplasare.

O „noutate” pentru campionat, intilnirea dintre proaspăta promovată Energia Orașul Stalin — care a început foarte „tare” competiția și Energia Ploști la al doilea meci consecutiv în deplasare. În mod normal „1” este pronosticul cel mai indicat. Vă propunem să-l adăogați însă și un „X” cel puțin la pauză.

● Mîine după amiază începînd de la ora 18 va avea loc la Agenția Centrală Pronosport din Calea Victoriei nr. 8, tragerea din urnă a premiilor speciale acordate variantelor cu „0” rezultate de la concursul Pronosport nr. 33 (etapa din 18 august).

Cu citeva zile inaintea etapei de zonă la box

Doar citeva zile au mai rămas pînă în clipa cînd cronometrul vor lovi gongul de metal, consemnînd începerea ediției 1957 a campionatelor republicane de box. Pretulindeni, în întreaga țară, boxerii își finisează pregătirile, sub grija îndrumare a antrenorilor lor, gîndindu-se desigur cu emoție și nerăbdare la întrecerile care bat la ușă și care vor avea misiunea să desemneze cei mai buni patru boxeri la fiecare categorie pentru finalele de la București.

Tragerea la sorți, efectuată săptămîna trecută, a limpezit într-o măsură... apele. Într-adevăr, fiecare dintre pugiliștii îndreptățiți să participe la campionate, și-a aflat adversarii direcți, astfel că în cadrul ultimelor ședințe de antrenament s-a pus un accent deosebit pe pregătirea tactică. Pe de altă parte, amatorii de box din Ploiești, Craiova, Orașul Stalin și Oradea, cele patru orașe care vor găzdui etape de zonă, își fac calcule, se ocupă de pronosticuri și... își propun să nu lipsească de la nici una din galele programate!

Să încercăm și noi a descifra perspectivele pe care le oferă fiecare dintre cele patru „zone” ale actualelor campionate.

Care este zona cea mai „tare”

Nu este o treabă de loc ușoară să desemnez zona cea mai „tare”. Sorții au „împrășliat” de asemenea maniera înfîlîrîrile cele mai atractive, înfîlîrîrile care ni se pare oarecum arbitrare. Totuși, judecînd după echilibrul de valori, zona de la Ploiești se anunță deosebit de puternică. Exemplele vor fi convingătoare. La categoria muscă, de pildă, *Puiu Nicolae*, unul din marii favoriți, va avea de înfruntat duritatea lui *Aurel Morăruș* și tenacitatea militarului *Vasile Vîntă*. Dinamovistul *Toma Constantin* va avea de suportat — la categoria cocoș — asaltul tinerilor *Gh. Stoian*, *G. Popa* și *Andrei Olteanu*. Categoria pană și reprezentată de alte citeva „prime viori”: fostul campion *N. Birsan*, *Vențel Stoianovici*, *Ilie Gheorghe*, *I. Bocănu*, *Zaharia Motea* și tînărul *D. Fieraru* — revelația ultimei reuniuni bucureștene. În limitele categoriei semiușoară, *Gheorghe Fiat* va trebui să facă față atacurilor unui

„trio” redutabil: *Maximilian Biedt* — *D. Prunoiu* — *Stan Bogoi*. Interesantă va fi lupta dintre *I. Olaru* și *C. Gherasim* la „ușoară”, cea dintre *Albert Blau* și *Petre Popescu* la „mijlocie”, precum și cea dintre *O. Ciococa*, *A. Cristea* și *I. Ferentz* la „semigrasă”.

La Craiova, „centrul de greutate” va cădea — se pare — pe categoriile cocoș, pană și semimijlocie. La „cocoș”, protagoniștii vor fi *N. Mirdreanu*, *Dinu Eugen*, *Nicu Popa*, *Ioșif Szabo*. „Penele” își vor circumscrie desigur disputa între *Șt. Văcaru*, *M. Farkas*, *M. Miclăuș* și *N. Cirlă*. În sfîrșit, la categoria semimijlocie, *C. Kiss*, *Vasile Bogoi* și *Enuț Dănilă* vor încerca să-l „stopeze” pe *Mihai Stoian*.

Tot „cocoșii” dețin „capul de alif” și la Oradea, unde *C. Gheorghiu*, *Oct. Eremia*, *I. Văduva* și *C. Căleniuc* emiț pretenții justificate la primul loc. La „semiușoară”, *Mihai Trancă* va trebui să treacă peste *Alex. Călarășu*, *D. Boiangiu* și *M. Spătaru*, pentru a se califica în finale. Foarte „tare” se anunță aici și categoria ușoară, în care protagonist este *C. Dumitrescu*, dar în care evoluează deopotrivă tinerii *I. Rodicenco*, *N. Negrea*, *Pavel Enache* și *D. Cristea*. „Zona” de la Orașul Stalin areca punct de atracție întrecerea „ușorilor” *I. Demeter*, *D. Adam*, *D. Burlas*, *Marin Ion* și *C. Ocneanu*. O dispută pasionantă și un rezultat incert! La semigrasă se înfîlînesc aici *Gh. Negrea*, *Bătrînu Tănase* și *Alex. Ghijă*.

Ultimile amănunte

De la comisia centrală de box am aflat în cursul zilei de ieri o serie de amănunte privitoare la desfășurarea etapei de zonă. Astfel, s-a stabilit ca primele reuniuni să aibă loc joi 5 septembrie. Următoarele vor fi vineri 6 și duminică 8 septembrie. În toate cele patru orașe, reuniunile vor avea loc în aer liber, iar în caz de timp nefavorabil, în sală. Un amănunt foarte important: boxerii înscriși la o categorie de greutate nu vor avea voie să participe la altă categorie. În toate cele patru zone, joi dimineață va avea loc cîntarul oficial, după care se vor trage la sorți meciurile.

M. G.

Un nivel tehnic încă neatins

(Urmare din pag. 1)

pentru a-și ocupa locurile în barca de 4.

În legătură cu componenții acestei bărci trebuie să arătăm că în aceste campionate ei au „tras” în total 5 piste ceea ce înseamnă o influență randamentului lor final. Noi am fost însă mai aproape de victorie la 2 l.c., unde am pierdut, pe de o parte din cauza terenului pierdut pe prima mie de metri a traseului, iar pe de altă din cauza dezavantajului de culoar (am avut culoarul 1), pe o pistă care prin așezarea ei și prin direcția vîntului a avantajat culoarele de mijloc.

Echipajul nostru de 8+1, care sîmbătă, în recalificări, a terminat pe locul IV, n-a concurat la valoarea lui reală, iar *Alexandru Ferenczi* nu putea face mai mult într-un concurs în care au fost prezenți cei mai buni vîslăși ai lumii. Dintre finaliști, singurul pe care *Ferenczi* l-ar fi putut bate a fost *Vlasic*, dar cu acesta reprezentantul nostru nu s-a înfîlîrit nici în eliminatorii, nici în recalificări.

Cîteva cuvinte acum despre ceilalți concurenți. Vîslășii din R.F.G. și R.D.G. au reușit performanța nerealizată de nimeni pînă acum în campionatele europene, de a se califica în toate cele 7 finale, din care au și cîștigat trei. Echipa Uniunii Sovietice a cîștigat un singur titlu (*Tiukalov*, *Berbatov* la 2 vîslăși) dar a fost prezentă în șase finale. De remarcat că la 2+1, 4+1 și 8+1 vîslășii sovietici au ocupat locurile II cu echipe noi, ceea ce le deschide frumoase perspective pentru viitor. Italienii au alecînt un 8+1 din celebrele echipe de 4+1 și 4 l.c. ale lui „*Molo Guzzi*” cu care au și cîștigat. De remarcat

că ei au modificat aranjamentul clasic al ramei (numerele cu soț pe dreapta și cele fără soț pe stînga) în felul următor: pe dreapta au vîslit numerele 1, 4, 5, 8, iar pe stînga numerele 2, 3, 6, 7. De remarcat de asemenea că barca lor a avut și un profil modificat. Reținem de asemenea revenirea olandezilor la valoarea din anii anteriori, reabilitarea echipei de 8+1 a Cehoslovaciei (după înfrîngerile de la Grünau, Snagov și Hünkli), precum și regresul echipajelor poloneze și mai ales maghiare, care s-au prezentat mai slab decît anul trecut la Bled. Cîteva cuvinte despre pistă. Pista a avut direcția nord-sud. În prima zi vîntul a fost ușor contra, în ziua a doua a fost vînt ajutător, iar la finale a fost vînt de sud 2 m/sec. Lateral-ajutător dezavantajînd culoarele de margine.

Tradiția cursei de înot „Brăila-Galați” nu trebuie să se piardă...

Nu-ți vine ușor să constăți că una din principalele competiții ale natației noastre — cursa de mare fond Brăila-Galați — tînde să intre sentiment neplăcut s-a conturat, din ce în ce mai precis, odată cu consumul miază cînd ultimul concurent trecea vial Galați, ne aflam în fața acestui trist adevăr.

O TRADIȚIE CARE SE PIERDE

Cîteva date vor veni în sprijinul acestei afirmații. În primul rînd, numărul înotătorilor prezenți la start a fost mai redus ca oricînd: 34 în proba masculină și 17 în cea feminină. Nu este inutil să adăugăm că la băieți s-au înregistrat 9 abandonuri. Un alt amănunt: la numai 20 minute de la plecare, înotătorul de la C.C.A., Szilasi, avea aproximativ

GHEORGHE FIAT

Victor Ciociltea, cel mai proaspăt maestru internațional de șah

(Urmare din pag. 1)

mina pe cel așteptat. Parcă nici nu-mi mai credeam ochilor, văzîndu-l așezat cuminte în fața mea, preocupat să caute în valiză cîteva fotografii luate de prim locurile pe unde umbriase.

— Ce să-i faci... îmi răspundea Victor Ciociltea la reproșurile mele, obosit de „vinătoarea” cu mi-o împuseese. Șahul o fi cel mai static sport, dar te obligă să umbli din turneu în turneu. Are ceva nomad în el...

— Involuntar mi-a venit în gînd ideea că poate, într-adevăr, jocul de șah, acest călător neobosit de-a lungul scoalelor și al continentelor, să-și impună astăzi caracterul migrator tuturor aceluia care îl slujesc... Oare nu spunea Alehin cîndva că șahul l-a transformat în „globe-trotter”?

Sezawno Zdroj, micul orașel polonez din inima Carpaților Păduroși, a fost numai un popas în călătoria pe care o întreprinde Victor Ciociltea în lumea șahului.

— Ce amintiri aduci de acolo? — Lam întreb.

— Un concurs puternic, deși poate nu atât de omogen, ceea ce a obligat pe mari maeștri ca Gheller sau Szabo să joace aproape toate partidele la cîștig. Gheller a reușit, în schimb Szabo n-a putut rezista efortului cerut. Gheller a jucat impresionant, cu o siguranță extraordinară, demonstrînd o adevărată supraclasă. Dar marea performanță cred că a realizat-o Holmov, care după înfrîngerea suferită în prima rundă la Gheller, a cîștigat nu mai puțin de 8 partide la rînd.

— Vorbește-mi și despre performanța dumată... Locul 4-6 într-un turneu internațional mi se pare un rezultat cu totul satisfăcător.

— De fapt, eu am jucat la locul 3... spune Ciociltea. N-am reușit însă această performanță, care ar fi echivalat cu cea obținută anul trecut la Dresda într-o concurență de forță apropiată. Interesant este că Gheller, într-un interviu acordat la deschiderea presei poloneze, mă dăduse pe mine ca probabil deținător al locului 3. Am încercat să adevăresc pronosticul marelui meu rival, dar iată că n-am putut...

— Cauze?... —

— Una principală: îmi mai trebuie încă un plus de practică a marilor turnee. Continui să joc la ele ca și în concursurile din țară, nu știu să evaluez încă potențialul real al adversarului din față. Practic, aceasta se vedește în predispoziția pe care o am să trec la atac imediat ce am inițiativă, ba chiar atunci cînd n-o am... Și ceea ce este permis, ba chiar în avantajul unui debutant în turnee internaționale, nu este admisibil unui

Returul campionatului republican de rugbi

— Categoria „A” —

Etapa din 8 septembrie 1957
C.S.A. Ploiești — Energia Republica București
Progresul F.B. București — Energia I.S.P. Buc.
C.C.A. București — Locomotiva PTT București.
Știința Inst. Mine Buc — Dinamo București.
Locomotiva Grivița Roșie — Energia URUMP Petroșani
Etapa din 15 septembrie 1957
Locomotiva PTT Buc. — Știința Inst. Mine București
Dinamo București — Locomotiva Grivița Roșie Buc.
Energia URUMP Petroșani — Progresul Finante-Bănci Buc.
Energia ISP București — Energia Republica București — C.C.A. Ploiești.
Etapa din 22 septembrie 1957
C.S.A. Ploiești — Energia ISP București

Progresul Finante-Bănci București — Dinamo București
Locomotiva Grivița Roșie Buc. — Locomotiva PTT Buc.
Știința Inst. Mine Buc. — C.C.A. București.
Energia Republica Buc. — Energia URUMP București.
Etapa din 13 octombrie 1957
C.C.A. București — Locomotiva Grivița Roșie Buc.
Locomotiva PTT Buc. — Progresul Finante-Bănci Buc.
Dinamo București — Energia Republica Buc.
Energia URUMP Petroșani — Energia ISP București
Știința Inst. Mine Buc. — C.S.A. Ploiești.
Etapa din 27 octombrie 1957
Energia ISP București — Dinamo București
Energia Republica Buc. — Locomotiva PTT București
Progresul Finante-Bănci Buc. — C.C.A. București
Locomotiva Grivița Roșie Buc. — Știința Inst. Mine Buc.
C.S.A. Ploiești — Energia URUMP Petroșani

Etapa din 3 noiembrie 1957
Știința Inst. Mine Buc. — Progresul Finante-Bănci Buc.
C.C.A. București — Energia Republica Buc.

Locomotiva PTT Buc. — Energia ISP București
C.S.A. Ploiești — Locomotiva Grivița Roșie Buc.

Dinamo Buc. — Energia URUMP Petroșani
Etapa din 10 noiembrie 1957
C.S.A. Ploiești — Dinamo București
Energia URUMP Petroșani — Locomotiva PTT Buc.

Energia ISP Buc. — C.C.A. București
Progresul Finante-Bănci Buc. — Locomotiva Gr. Roșie Buc.
Energia Republica Buc. — Știința Inst. Mine Buc.

Etapa din 17 noiembrie 1957
Locomotiva Grivița Roșie Buc. — Energia Republica Buc.
Știința Inst. Mine Buc. — Energia ISP București
Locomotiva PTT Buc. — Dinamo București

Progresul Finante-Bănci Buc. — C.S.A. Ploiești
C.C.A. București — Energia URUMP Petroșani

Etapa din 24 noiembrie 1957
C.S.A. Ploiești — Locomotiva PTT București
Dinamo Buc. — C.C.A. București
Energia URUMP Petroșani — Știința Inst. Mine Buc.

Energia ISP Buc. — Locomotiva Grivița Roșie Buc.
Energia Republica Buc. — Progresul Finante-Bănci Buc.

CUPA R. P. R.

Etapa din 25 septembrie 1957
Energia Tîrnăveni — Știința Arad
Progresul Tecuci — Energia Mine București
Dinamo București — Locomotiva Grivița Roșie Buc.
Știința IMF Buc. — Flamura roșie Orașul Stalin
Energia MTD Buc. — Dinamo II București
Știința Timișoara — Știința Cluj
Energia BU Ploiești — Progresul F. B. București
C.S.A. Ploiești — Energia ISP București

Etapele următoare se vor desfășura la 29 septembrie, 6 și 20 octombrie

Campionatul de box al asociației Vointă

SINAIA, 2 (prin telefon). — 62 de boxeri au luat parte, timp de o săptămîna, la campionatul de box al asociației Vointă. Reuniunile au fost urmărîte de un mare număr de spectatori, ocazional mecluri viu disputate. Reuniunea finală (cesfășurată jumătate sîmbătă și jumătate duminică, din cauza timpului nefavorabil) s-a soldat cu citeva surprize. Astfel, la categoria semiușoară, *N. Stoian* (Galați) l-a întrecut la puncte pe *C. Gherasim* (București), la categoria semimijlocie, *Vasile Bogoi* (Brăila) l-a întrecut la puncte pe *D. Adam* (București), *Liviu Coc* (București) a dispus la puncte de *A. Cristea* (Ploiești), iar *Petre Botez* (Birlad) a întrecut la puncte pe *Ion Văduva* (Constanța). În limitele categoriei muscă, fostul campion *Toma Ișe* (București) a cîștigat la puncte în fața actualului campion republican *Iudovic Ambruș* (București).

Deciziile au fost bune, ca și arbitrajul prestat de *D. Dimulescu*, *Victor Dumitrescu* și *P. Maltchei*.

Cupa transmitibilă decernată de asociația Vointă a revenit colectivului Vointă Galați.

V. Zbarcea, corespondent

fixat pentru 1 septembrie data de desfășurare a cursei. Am fi avut dreptate numai în parte: cursa de mare fond Brăila-Galați precede cu numai 5 zile cea mai importantă competiție internă a natației noastre, finalele campionatului republican de seniori.

Este o explicație... dar nu și o scuză, deoarece colectivele noastre sportive cu secții de natație ar trebui să cuprîndă în rîndurile lor înotători specialiști ai cursei (de mare fond, cum își spune și proba), care să nu se considere stingheriți de datele a două competiții foarte apropiate în calendarul intern. Așa se petrec lucrurile, peste tot, în țările care organizează competiții asemă-

REVENIND LA EDIȚIA 1957

Cu toate lipsurile recente competiții nu trebuie să uităm pe învingători. Atît Sanda Platon cît, mai ales Iosif Szilasi, s-au pregătit cu toată seriozitatea pe care o reclamă probă atît de dificilă și eforturile lor au fost încununare de succes. Colectivul din care ambi fac parte — C.C.A. — se poate mîndri cu cînd două titluri de campioni republican cucerite de Sanda Platon și Iosif Szilasi.

G. NICOLAESCU

20 de ani de la moartea lui Pierre de Coubertin

Acum 20 de ani — la 2 septembrie 1937 — a murit la Geneva remarcabilul pedagog francez Pierre de Fredi de Coubertin.

Născut la 1 ianuarie 1863, Coubertin a fost un pasionat cercetător al istoriei, literaturii, pedagogiei și sociologiei.

În valul de entuziasm pentru clasicism care a bîntuit secolul trecut, odată cu primele descoperiri legate de săpăturile arheologice ale epocii, el a fost acela care, afiras de marea anticilor Jocuri Olimpice, a făcut totul ca să le revie, cu o strălucire mai mare decît în antichitate.

Istoriografi săi ne arată, avînd la bază vastul material scris de Coubertin, că ideea aceasta a încolțit în anul 1889 cînd Coubertin avea vîrsta de 26 de ani.

În cadrul unei conferințe pe care a ținut-o la Sorbona în 1892 el a anunțat că vechile jocuri olimpice vor fi reînviate.

Dezînd o mîră asidua de convingere și lămurire, înflăcărat de un fierbinte entuziasm, el a reușit ca doi ani mai tîrziu să convoace în sălile aceleiași bătrîne Sorbona o conferință internațională la care au fost prezenți reprezentanții a 12 țări interesate de nobila canză propusă de Coubertin.

Plin de semnificație este faptul că în anul acela (1894) se împlineau exact 1500 de ani de cînd Jocurile Olimpice fuseseră desființate.

15 secole de uitare nu au putut șterge amintirea Jocurilor Olimpice care din inițiativa lui Pierre Coubertin, după reușita congresului de la Sorbona, au fost reluate pentru prima dată în 1896 la Atena, parca pentru a reinnoa peste colbul anilor tradiția lor.

Astăzi, cînd comemorăm 20 ani de la moartea sa, se cuvine să arătăm că toate scrierile lui Pierre Coubertin care însușează mai mult de 60.000 pagini sînt pătrunse de un puternic suflet umanitar. Celebrul său dicton „La Jocurile Olimpice important este să participi, nu să învingi” își păstrează vigoarea veșnic proaspătă și, în zilele noastre, cînd Jocurile Olimpice depășind cu mult semnificația lor pur tehnic sportivă s-au devenit, pentru întreg tineretul lumii un minunat prilej de a-și manifesta din plin dorința arzătoare de a trăi în pace și prietenie, de a-și măsura forțele cu tinerii din alte țări și continente în spirit sportiv — în spirit olimpic, pe terenul de sport.

G. FLORIAN

JOCUL OFENSIV rămîne arma nr. 1 a tenisului de masă

După întoarcerea de la Jocurile Sportive din capitala Uniunii Sovietice, am avut prilejul să stau de vorbă de seori cu diferiți pasionați ai tenisului de masă: diverși specialiști în materie și chiar cu numeroși diletanți. Cu toții mi-au adresat în mod invariabil cam aceeași întrebare: ce se întîmplă cu frunța acestei discipline sportive, ce facem pentru ca reprezentanții tenisului de masă romînesc să cucerească din nou supremația mondială? Întrebări, pe deplin justificate după părerea mea, dacă ne gîndim la Stockholm și mai recent la Moscova.

Fără îndoială, că la succesele înregistrate pînă acum, contribuția cea mai importantă și-a adus-o Angelica Rozeanu, dar și ceilalți jucători au obținut în decursul ultimilor ani, performanțe superioare. Și la Moscova, tenisul nostru de masă a înregistrat o victorie de prestigiu prin Gantner și Harasztosi care au reușit splendida performanță de a-i învinge pe actualii campioni mondiali Andreadis și Stipek. În celelalte probe însă, reprezentanții noștri nu au realizat rezultatele așteptate. Dintre toate înfrîngerile, cea mai surprinzătoare și fără discuție cea mai supărătoare, a fost aceea a Ellei Zeller (clasată de două ori consecutiv în semifinalele campionatului mondial) în fața tinerei din R.P.B., Ivanova, o jucătoare cu o tehnică încă modestă și în orice caz necunoscută în ierarhia valorilor mondiale sau europene. Care să fie explicația înfrîngerii categorice a Ellei Zeller, de ce Harasztosi a pierdut fără drept de apel pentru a nu știu cîta oară la Berezik, și de ce Gantner a fost învins de un Andreadis în schimbare de joc deci cam nesigur și dezorientat?

Ella Zeier, Gantner, Harasztosi și ceilalți au atins plafonul posibilităților lor? Nu! Categorie nu! Au dovedit în nenumărate rînduri că sînt dotați, au aptitudini, știu să lupte și să obțină rezultate superioare, este drept însă că cu anumite inconstanțe. Atunci de ce atîta incertitudine în realizarea marilor rezultate iar în ultimul timp, chiar o ușoară alunecare din vârful piramidei? Voi încerca să dau unele explicații și să preconizez luarea unor măsuri care ar putea să contribuie pe viitor la îmbunătățirea pregătirii frunților de azi ca și a celor de mâine.

În primul rînd este vorba de muncă ce trebuie desfășurată în timpul antrenamentelor. Bineînțeles că pentru a cuceri titluri mondiale este nevoie de muncă, muncă și iar muncă. De ceva cu totul neobișnuit care cere desigur sacrificii. De altfel nici a fi campion mondial nu-i un lucru obișnuit. În general însă jucătorii noștri, cu excepția Angelică Rozeanu, consideră pregătirea ca o muncă ușoară, antrenîndu-se maximum două ore pe zi, rar de tot făcînd și cite un sport

complimentar. Și cu asta... basta. Or, este limpede că numai cu două ore de joc pe zi, cei mai talentați și dotați jucători vor putea înregistra poate 2, 3 rezultate de valoare, vor putea sîri chiar cîteva trepte pe scara mondială, dar la cucerirea vreunui titlu mondial este sigur că nu se va putea ajunge în condițiile actuale de pregătire. Este cunoscut doar de toată lumea că secretul deținerii cu autoritate a supremației mondiale timp de șase ani de către Angelica Rozeanu a fost în atîtă inoponabilitate ei talent și antrenamentul foarte intens, de multe ore pe zi, săptămîni și luni în șir. La jucătorii noștri cel mai important lucru trebuie să fie conștiințozitatea în pregătire, sentimentul datoriei împlinite continuu, fără întrerupere, fără ezitări. Toți marii campioni din toate timpurile și în orice sport au depus o muncă uriașă la antrenament. Exemplele sînt ahucunoscute pentru a le mai cita.

Este necesară prin urmare mărirea la dublu și chiar la mai mult a cantității de antrenament. Sigur că această majorare să se facă gradat, după prescripții științifice pentru a nu duce la oboseală, la exenuarea sportivilor. Un rol de seamă în intensificarea acestei pregătiri revine și antrenorilor care nu au prea fost convinși pînă acum de justetea acestui lucru, fapt care a încurajat unele tendințe ale jucătorilor pe linia unei pregătiri mai ușoare, comode. Antrenorii trebuie să fie factorii motori în această acțiune și convingîndu-se mai tîrziu pe ei și apoi pe jucători de însemnătatea intensificării antrenamentelor să aibă în vedere un program de pregătire în acest spirit dar și cu grija pentru ca antrenamentele sînt intensificate la maximum să nu fie monotone, plătitoare.

Acum, o altă problemă. Antrenamentele noastre s-au făcut avînd la bază principiul formării jucătorului complet, cu toate loviturile de atac și apărare, „cu stil modern”. După părerea mea această soluție nu este cea mai fericită, deoarece nu cred într-un astfel de sportiv ideal, pentru că efectiv el nu există. N-am întîlnit pînă acum un sportiv care să cunoască la perfecție toate procedeele teh-

nice. De altfel, în jocurile sportive, se merge pe o specializare a-dîncă. Desigur aceasta nu înseamnă unilateralitate, deoarece se face o specializare mare pe unul sau cîteva procedee tehnice și în orice caz nu pe toate. Socot că este mai bine să cunoaștem la perfecție unul sau cîteva procedee tehnice decît să știm din toate cite ceva. De altfel, fostul campion mondial de tenis și tenis de masă Fred Perry mi-a confirmat această părere într-o convorbire avută cu el de curînd la Moscova.

De pildă, Ella Zeller atacă mai bine cu lovitura de pe dreapta. În loc să se fi insistat pe învățarea la perfecție a executării acestei lovituri, s-a pus accentul ca să atace și din stînga. Adică s-a căutat îmbunătățirea loviturii sîngi pînă la nivelul celei drepte fără a se depune toate eforturile pentru o specializare mai profundă în executarea procedurii tehnice de-a cunoscut. Și asemenea exemple se mai pot da încă destule la tenis de masă. În general, temperamentul nostru mai dinamic, ne inclina către un joc mai activ, spre un stil ofensiv. De aceea toată atenția va trebui îndreptată în acest sens. Există însă și excepții. Și aici nu va trebui să determinăm ca un jucător cu o fire mai liniștită, cu un temperament mai potolit să devină neapărat o mașină de atac (ex: Toma Reiter). Nu vom reuși niciodată pe deplin acest lucru, pentru că nu este firesc așa.

La ora actuală titlurile de campioni ai lumii nu se pot obține decît prin ofensivă. Cel puțin aceasta au demonstrat pînă în prezent japonezii și sînt pe cale de a confirma jucătorii chinezi. Faptul că nici formidabilul apărător maghiar Berezik nu a reușit întrușului japonez este destul de elocvent.

Deși pentru a relua supremația este necesară utilizarea unui sistem în rețea de mijloace tehnice și tactice care să aibă maximum de eficacitate în fața ofensivei neîntrerupte a jucătorilor japonezi, chinezi. Prin urmare o pregătire foarte serioasă și multilaterală (fizică, tehnică, tactică, sportivă complementare) totul făcut cu intensitate maximă și în condiții de concurs.

Fără îndoială că mai sînt necesare și condiții materiale ca mingi, palete felurite, mese, săli, etc. Dar toate acestea asigurate și succesele încă nu vor veni de la sine dacă jucătorii și antrenorii nu vor avea conștiința că și la acest sport trebuie depusă o muncă cu adevărat titanică, dacă vrem ca și performanțele să fie pe aceeași măsură. Și eu cred că jucătorii și antrenorii noștri vor avea această dorință.

ALEXANDRU GRUIA
Director al Jocurilor sportive
din C.C.F.S./C.M.

Ultima „victimă” a lui Floyd Patterson — fostul campion olimpic Tom Rademacher — Nici un alt adversar de temut la orizont

Sărmanul Tom Rademacher! Nu mai puțin de șapte teribile căzături la podea, căpătînd parca valoarea unui averisment pe care viața i-l dădea în ceasul al 12-lea, au marcat trecerea de la amatorism la profesionalism a celui care, în decembrie trecut, cucerea la Melbourne medalia de aur cîștigată campionului olimpic al „greilor”. În fond, băiatul acesta curajos din Yakima nu zărise totul pe o carte: poate grăbit să ajungă cît mai sus în ierarhia categoriei supreme, poate temîndu-se să înceapă a bate pe a nășle diversilor „matchmakeri”, în căutarea unui angajament, încercase să-și facă un debut național, unic în istoria boxului mondial, care să atragă dintr-o dată toate privirile asupra sa, deschizîndu-i mult visată poartă a celebrității și a bogăției. Sărmanul Tom Rademacher!

Ceea ce prevăzuse toată lumea, ceea ce avertizaseră specialiștii, la unison, s-a întîmplat: meciul lui cu campionul mondial Floyd Patterson a fost o adevărată catastrofă! Sigur pe sine, Patterson s-a jucat cu el, așa cum făcuse mai înainte cu Archie Moore și Tom Jackson — „Uraganul”, administrîndu-i o corecție severă, o corecție care va lăsa urme nu numai boxerii, lui Tom Rademacher, ci și omului Tom Rademacher. Dacă n-ar fi fost la mijloc Floyd Patterson, desigur că ne-am fi oprit aici și am fi pus punct, conștințînd — cu firește la regret — încă o „victimă” pe altarul nesăfîșitului zeu al zilelor noastre care este boxul profesionist. Dar po- teasta tînrului campion mondial la toate categoriile e mult mai complicată decît pare la prima vedere. De ce? Pentru că Floyd Patterson este

în ochii unora o persoană jenantă. Și lucrul acesta ne îndeamnă să nu ne limităm doar la o relateare strict informativă asupra nefericitei încercări, cîră a tot atît de nefericitei său adversar, Tom Rademacher.

Într-un fel, Floyd Patterson, lunganul negru din Waco, și-a făcut un debut asemănător cu cel al lui Rademacher. Dacă n-a asaltat dintr-o dată titlul mondial, deținut în vremea aceea de Rocky Marciano, în schimb, s-a impus fulgerător și poate că ar fi devenit campion al lumii mai devreme decît în anul 1956. În calea sa se ridicase însă un obstacol pe care nu avea cum să-l depășească altfel decît... asteptînd: comisia mondială pentru boxul profesionist, n.n.) l-a considerat prea tînr și l-a obligat să facă o „carantină” pînă la... majorat! Așa s-a întîmplat că Floyd Patterson, campion al faimoasei „Maine de Aur” la 16 ani și campion olimpic la categoria mijlocie la 17 ani, a putut ocupa locul prim în ierarhia categoriei de-abia la vîrsta de 21 ani, cînd între corzile unui ring din Chicago Archie Moore, veteranul campion al semigreilor, a capitulat după cinci reprize în care încasase cu stoicism durele lovituri ale „lunganului”.

Într-un fel, prezența lui Floyd Patterson în arena boxului profesionist este singulară. El a rămas și acum băiatul tînr de la 16 ani, deși a împlinit 22 de ani la începutul anului, ascultînd cu o rigurozitate extremă de sfaturile managerului său Gus D'Amato. Floyd Patterson nu „pozează” niciodată. Nu l-am văzut în nici o revistă cu o coroană regească pe cap,

ca pe Carmen Basilio, îmbrășînd un uriaș ciine Terra Nova, ca Archie Moore, sau dansînd în compania unei balerine de la Operă, ca Ray „Sugar” Robinson. Floyd Patterson fuge de reclame și face box profesionist pentru că nu are altă posibilitate, într-o țară în care boxul amator nu reprezintă nimic, iar cel profesonist o posibilitate de a fi „cineva”.

Dar Floyd Patterson mai are ceva caracteristic: în viață, ca și pe ring, nu se teme de nimeni și nimic. El n-a evitat să-l sîideze chiar și pe atotputernicul Jim Norris, președintele lui Internațional Boxing Club. Dacă numele lui Norris nu va spune mare lucru, asta că el a fost multă vreme o adevărată „epimă” (și mai este încă!) pentru boxerii profesioniști. Avînd la dispoziție cele mai mari arene din Statele Unite (Madison Square Garden, Yankee Stadium, Polo Ground, St. Nicholas Arena, Chicago Stadium, Omaha Coliseum și multe altele), Jim Norris și Internațional Boxing Club „trustificaseră” boxul profesionist și monopolizaseră contractele celor mai mari campioni. Floyd Patterson n-a vrut însă să se supună și s-a încredințat unui organizator mărunt, Emil Lence, sfîdînd parca și în felul acesta atotputernicia lui Norris.

Floyd Patterson nu se bucură deci de simpatie în unele cercuri. Să ne mire atunci că s-au găsit oameni care să-l împingă pe Rademacher la această nebunie? Prin fața ochilor campionului olimpic s-a vănturat perspectiva unui cîștig zdravăn, sub forma unui eec de multe mii de dolari; sau gă-

să și gazetari gata să prezinte cu lux de amănunte posibilitatea reintrării titlului suprem în mîinile unui alb. Și Tom Rademacher s-a executat. Dar toate visele fostului campion olimpic s-au prăbușit asemenea unui castel de cărți de joc. Se poate presupune însă că Jim Norris & Comp. n-au renunțat la luptă și asteapță doar momentul prielnic.

Totuși, asemenea unui căpitan de vas, Floyd Patterson scrută zările și poate fi liniștit: nici un pericol la orizont! Cel mai tînr campion mondial la categoria grea se afirmă ca un demn succesori al faimoșilor pugiliști care au înțrătat furtunoasa istorie a acestei categorii: John L. Sullivan, Jim Corbett, Bob Fitzsimmons, Jack Dempsey, Gene Tunney și — mai recent — Joe Louis. Și poate că Patterson va fi tentat să-i răpească lui Joe Louis și cel de al doilea record (primul a fost cel al vîrstei la care au devenit campioni. Patterson la 21, Louis la 23 de ani): cel al „longevității” în postura de „lder” al categoriei. Grea misiune, pentru că — ră nu uităm: Joe Louis a „dormit” fără întrerupere din 1937 pînă în 1949!

MARIUS GODEANU

Energia 7—Poznanja Start (R. P. Polonă) 6-0 (6-0), la rugbi

În continuarea turneului pe care-l întreprinde în țara noastră, echipa poloneză de rugbi „Poznanja-START” a susținut cel de al treilea meci, jucînd în compania formației de categorie B, Energia-7. Victoria a revenit, după o dispută foarte vie, echipei gazde cu 6-0 (6-0).

Jocul a cîorespus și cei peste 4500 de spectatori care au luat loc în tribune n-au avut ce regreta. De la Energia au înscris Cretu, în min. 30 și Neacsu, în min. 38, cite o „încercare” netransformată. S-au remarcat Căpîlneanu, Suchu, Cretu și Popa. Oaspeții au avut cei mai buni oameni în Barkowskiak, Mazur și Krol.

I. Hasagiu — corespondent

Echipa de tenis de masă Flamura roșie București învingătoare în R. Cehoslovacă

Echipa feminină de tenis de masă Flamura roșie București care întreprinde în prezent un turneu în R. Cehoslovacă a susținut la 31 august o înfrîngere în orașul Gottwaldov în compania selecționatelor regiunii Gottwaldov. Jucătoarele romîne au obținut victoria cu scorul de 5-0.

SPORTUL POPULAR
Nr. 3073

Infloarește sportul in R. P. MONGOLA

Căpătarea de volută neconținut activitatea sportivă în R. P. Mongolă. Mișcarea de cultură fizică a pătruns pînă în colțurile cele mai îndepărtate ale marii țări asiatice, angrenînd mase largi de tineri și vîrstnici.

În R. P. Mongolă se practică majoritatea disciplinelor moderne începînd cu atletismul sau fotbalul și terminînd cu alpinismul sau sporturile cu motor. De o mare popularitate se bucură voleiul, baschetul, ciclismul, șahul etc.

Dar paralel cu acestea sînt cultivate și străvechile sporturi naționale cum ar fi călăria luptele mongole și tragerea cu arcul care nu lipsesc din programul marilor sărbători populare sau al spartachiadelor.

Iată în fotografie un aspect de la întrecerea trăgătorilor cu arcul.

CAMPIONATUL ȘI „CUPA U.R.S.S.”

Dum...ca, în cadrul campionatului național de fotbal la Moscova s-a desfășurat meciul dintre echipele Torpedo Moscova și Dinamo Tbilisi. Fotbaliștii din Moscova au obținut victoria cu scorul de 5-1. În urma acestui rezultat echipa Torpedo a intrat în grupul franșilor clasamentului ocupînd locul 3-6 cu 17 puncte împreună cu echipele Dinamo Kiev, Lokomotiv Moscova și TSK MO. Primul loc este ocupat de echipa Dinamo Moscova cu 21 puncte, urmată de Spartak Moscova cu 19 puncte.

*

Cea de-a 17-a ediție a „Cupei U.R.S.S.” la fotbal se apropie de sfîrșit. Duminică s-au desfășurat două meciuri din cadrul sferturilor de finală. La Moscova echipa Lokomotiv a învins cu scorul de 5-2 formația Avangard Gorki în timp ce la Stalino echipa moscovită TSK MO a dispus de 1-0 de Sahlior Stalino.

În prezent, în lupta pentru cucerirea Cupei au mai rămas cinci echipe. Prima semifinală urmează să se desfășoare între Spartak Moscova și învingătoarea din meciul Torpedo Moscova-Dinamo Tbilisi. Cea de-a doua semifinală opune echipele Lokomotiv Moscova și TSK MO. Este interesant de remarcat că patru din aceste echipe au cîștigat pînă acum „Cupa U.R.S.S.” la fotbal. Lokomotiv Moscova a cucerit Cupa în 1936, Torpedo Moscova în 1949 și 1952, TSK MO de patru ori, iar Spartak Moscova de cinci ori.

SPARTAK (MOSCOVA) — FIORENTINA 4-1

Echipa sovietică de fotbal Spartak Moscova și-a început turneul în Italia, jucînd duminică împotriva renumitei formații Fiorentine. Fotbaliștii sovietici au cîștigat cu 4-1 după un meci susținut cu un ritm impresionant, în cursul căruia s-au remarcat

Turul ciclist al Poloniei

s-a decis în ultima etapă

Cel de-al 14-lea tur ciclist al Poloniei a luat sfîrșit duminică cu victoria ciclistului polonez Kowalski care a acoperit cei 1978 km (11 etape) în 53 h 11'50". Pe locul doi s-a clasat Wrosinski (R. P. Polonă) cu 53h 14'06", iar locul trei a revenit alergătorului iugoslav Levacic cu 53h 14'25". Ultima etapă, Lublin-Varșovia (150 km) a fost cîștigată de polonezul Krolikowski în 4 h 12'51" urmat de un pluton de 20 de alergători. Fostul frunțas al clasamentului Kaminski, care a condus în 8 din cele 11 etape, a pierdut 7 minute în această etapă ocupînd locul 6 în clasamentul general final.

indeosebi Netto, Simonian și Salnikov. La 4 septembrie echipa sovietică va înfrînti echipa F.C. Milano.

T.D.N.A. — SPARING-PARTENER PENTRU NAȚIONALĂ IUGOSLAVIEI

În cadrul pregătirilor pentru meciul cu reprezentativa R.P.R. de la 29 sep-

tembrie, echipa națională a R.P.F. Iugoslavia a angajat un meci de antrenament cu T.D.N.A. Sofia. Meciul va avea loc la Belgrad, la 20 septembrie. De notat că miercuri, la Sofia, T.D.N.A. joacă împotriva lui Vasas Budapesta, în cadrul „Cupei campionilor europeni”

IN CAMPIONATUL IUGOSLAV: CAMPIONII DE ANUL TRECUȚ PE PENULTIMUL LOC!

BELGRAD. — În cea de-a IV-a etapă a campionatului iugoslav de fotbal s-au înregistrat în general scoruri strîns. Surpriza etapei o constituie înfrîngerea suferită de campiona țării, Steaua roșie, care jucînd la Skopje cu echipa Vardar a pierdut cu scorul de 2-1. Partizan a întrecut cu greu pe Velej Mostar cu 2-1, iar Buducnost Titograd a învins în deplasare pe noua promovată, „Split” cu 2-0. Tot în deplasare, „Zagreb” a cîștigat de Zeleznikar cu 4-2. Celelalte rezultate: Radnicki Belgrad — Spartak Subotica 4-2; Voivodina Novi Sad — Hajduk Split 2-1; Dinamo Zagreb — B.S.K. 0-0.

După 4 etape clasamentul se prezintă astfel:

1. Partizan	4 3 1 0 10:8 7
2. Radnicki	4 3 0 1 10:6 6
3. Vardar	4 2 1 1 5:4 5
4. Dinamo	4 2 1 1 7:8 5
5. Buducnost	4 2 1 1 5:3 5
6. Steaua roșie	4 0 2 2 5:7 2
14. Split	4 1 0 3 6:10 2

CAMPIONATUL R.P. UNGARE

Rezultate din ultima etapă a campionatului maghiar de fotbal: MTK — Döblyor 2-3; Vasas — Szeged 3-2; Tatabánya — Ferencváros 2-3; Komló — Újpesti Dozsa 1-1; Szombathely — Szigetvári 3-1; Csepel — Pécs 2-3; Honvéd — Dorog 1-0. Conduce Tatabánya cu 4 puncte.

R.P. BULGARIA: LOKOMOTIV SOFIA DIN NOU LIDER

SOFIA 2 (prin telefon de la corespondentul nostru Toma Hristov). — Înfrîngerea pentru cea de-a XVI-a etapă a campionatului bulgar de fotbal a început în cursul săptămîinii trecute, miercuri disputîndu-se derbyul returului Levski — T.D.N.A. După un joc de factură modestă, datorat în bună parte nervozității ambelor echipe, meciul s-a încheiat cu un scor slab: 0-0.

Au luat sfîrșit campionatele de atletism ale U.R.S.S.

Nici aruncarea discului (femei) n-a fost scutită de surprize:

1. Zvolotnikova... 3. Nina Ponomareva

Pe stadionul „Lenin” din Moscova au luat sfîrșit duminică campionatele unionale de atletism. Proba de maraton a fost cîștigată de Serghei Popov cu timpul de 2h 19'50" — una dintre cele mai bune performanțe din istoria acestei probe. Fostul campion unional I. Filip s-a clasat al doilea în 2h 21'39". Un rezultat neașteptat a fost înregistrat în proba feminină de disc. Victoria a revenit tinerei alete Zvolotnikova cu o aruncare de 50,68 m. Begliakova s-a clasat pe locul doi cu 50,46 m, iar Nina Ponomareva, fostă campioană olimpică a ocupat locul trei cu 50,10 m

Finala cursei de 1500 m plat a fost cîștigată de I. Pinine cu rezultatul de 3'46" 8/10. Noul campion unional în proba de 400 m plat este M. Nikolski, care a înregistrat timpul de 47" 4/10. Probele de ștafetă 4x100 m plat au revenit la bărbați echipei Leningradului — 41" 1/10 iar la femei echipei R.S.F.S. Ruse în 46" 3/10. (Agerpres).

De peste hotare

● La Stockholm, a avut loc înfrîngerea de atletism Suedia — R.F. Germană. Oaspeții au terminat învingători cu rezultatul general de 117-93. Iată câteva rezultate: 100 m. GERMAR (G.) 10,5; 1.500 m. WACRA (S.); 3.442,2; triplu ERKSON (S.) 15,00; suliță WELI (G.) 74,78; 4x100 R.F. Germană 40,3.

● Duminică au luat sfîrșit la Monza (Italia) campionatele mondiale de motociclism. Iată noii campioni: 125 cmc Trenini (Italia); 250 cmc Stanford (Anglia); 350 cmc Campbell (Australia); 500 cmc Liberati (Italia).

Sîmbătă, Spartak Sofia a reușit să întrerupă seria insucceselor recente, dispunînd cu 2-1 de Slavia.

Dintre înfrîngirile desfășurate duminică sînt de notat victoria lui Botev Varna asupra lui Botev Plovdiv (1-0) și Spartak Plovdiv asupra lui Minior (3-1), ambele echipe învingătoare avînd pînă acum rezultate slabe. De remarcat că prin victoria cu 1-0 în caua lui Spartak Pleven, Lokomotiv Sofia a trecut din nou în fruntea clasamentului. Spartak Varna a cîștigat cu 1-0 în deplasare la Marek Stancev Dimitrovo.

În urma acestor rezultate, pe primele locuri în clasamentul campionatului se găsesc:

Lokomotiv	15 12 0 3 21:12 24
T.D.N.A.	16 10 3 3 38:14 23
Levski	15 8 5 2 33:13 21
Spartak Pleven	16 7 4 5 19:19 18
Minior	16 6 5 5 10:19 17

DINAMO (KIEV) — O.C.G. NICE 1-0

Pe stadionul republican „N. S. Hrușciov” din Kiev s-a desfășurat la 1 septembrie înfrîngerea internațională de fotbal dintre echipele Dinamo Kiev și O.C.G. Nice (Franța). Fotbaliștii sovietici au fost superiori, obținînd victoria cu scorul de 1-0 (0-0). Singurul punct a fost înscris în minutul 79 de centrul atacant al echipei din Kiev Viktor Fomin.

Jocurile Universitare de la Paris

Primele campioane: echipele R. P. UNGARE la floretă

PARIS 2 (prin telefon de la corespondentul nostru ROBERT BAR-RAN). Primul titlu de campion al Jocurilor Universitare, ediția 1957, a fost acordat duminică echipei maghiare de floretă a R.P. Ungare. Finala probei s-a disputat între trăgătorii maghiari și cei ai Franței, primii calificîndu-se în duna Germaniei, iar francezii terminînd învingători în semifinala cu Luxemburgul. Ultimul meci a fost extrem de disputat, învingătorii trebuînd să fie desemnați numai prin tuș-averaj. Scor final: Ungaria-Franța 8-8 (54-65 tușe în favoarea echipei ungare). Clasamentul final al probei de floretă pe echipe, masculin, este următorul: 1. R.P. Ungară; 2. Franța; 3. Luxemburg; 4. R.F. Germană.

Concursul de floretă electrică rezervat echipei feminine s-a încheiat cu victoria sportivelor maghiare care au învins în meciul hotărîtor formația R.F. Germane cu 9-2.

Interesul principal este concentrat acum în jurul turneeelor de volei și baschet, care pînă la deschiderea competiției de atletism, care începe joi, ține capul de afiș al Jocurilor. Duminică în noaptea s-au mai înregistrat următoarele rezultate în cadrul turneului de volei masculin: Belgia-Liban 3-1 (14, 16-18, 5, 16)

Trăgătorii romîni participă la concursul internațional de la Varșovia

Peste câteva zile trăgătorii noștri frunțasi, abia ieșiți din campionatele republicane, vor da un sever examen internațional în cadrul concursurilor de la Varșovia. Vom participa la probele masculine și feminine de armă liberă calibru redus, de armă liberă calibru mare, pistol viteză și pistol calibru mare. Concursul are loc între 5-15 septembrie, urmînd ca la 22 septembrie să înceapă la Târnăveni tradiționalele campionate internaționale ale țării noastre.

Călăreții romîni și sovietici și-au împărțit victoriile

(Urmare din pag. 1)

concuranții în proba „calul de armă” (dresaj, fond și obstacole).

Încă proaspătă în amintirea fiecăruia din cei prezenți, victoria din ziua precedentă a călărețului român Vasile Pinciu pe calul Matador, continuă să fie discutată cu multă însuflețire. Mai ales că Pinciu s-a prezentat din nou la start, de astă dată în proba de obstacole viteză (12 obstacole, 15 sărituri, înălțimea maximă 1,30 m.) la care concurau cei mai încercați călăreți prezenți la concurs. Cine va fi cîștigătorul? Era întrebarea ce și-o puneau, deopotrivă, spectatori și concurenți. Coincidență: tinărul nostru concurent Mircea Stancu reușește și acum să obțină primul cel mai bun rezultat, parcurgînd toate obstacolele fără nici o greșeală. Cu deosebire însă că, de astă dată și restul concurenților romîni se dovedesc „specialiști” ai probei, ei reușînd să se înscrie — în număr mare — în rîndurile primilor clasați. Rezultatul excepțional înregistrat de călărețul polonez Marian Babirecki pe calul Ekspresja (0 p. penalizare timp — 1.05.0) răscoală însă toate pronosticurile. Desigur, mulți îl considerau cîștigător sigur al probei de viteză. Dar călărețul român Vasile Pinciu cu calul său Matador nu și spuse încă ultimul cuvînt. Evoluînd și de data aceasta printre ultimii, Vasile Pinciu a făcut din nou dovada calităților sale excepționale, demonstrînd că este un călăreț de clasă.

Proba următoare, așa cum o recomandă și titlul („proba de categoria grea”) a fost una din cele mai dificile din întreg programul concursului, concurenții înscriși fiind puși la un serios examen de precizie și de viteză. Surprinzător de bine a trecut acest examen talentata călă-

reața sovietică Tatiana Kulikovskaia, pe calul Triumf, care a reușit să-l întrecă chiar și pe rubinatul ei coleg de echipă, Boris Litov, deținătorul de pînă atunci al celui mai bun rezultat al probei. Evoluția pe parcurs a Tatianei Kulikovskaia a fost o adevărată demonstrație a modului în care trebuie parcurs un traseu de categoria grea. A fost o bine meritată victorie a acestei valoroase concurențe.

Iată rezultatele celor două probe:

PROBA DE VITEZA: 1. VASILE PINCIU (R.P.R.) pe calul Matador 0 p. timp 1.01.1; 2-3. Marian Babirecki (R.P.P.) pe Ekspresja 0 p. 1.05.0; C. tin Vlad (R.P.R.) pe Ben-Hur 0 p. 1.05.0; 4. Iosif Molnar (R.P.R.) pe Pirlig 0 p. 1.08.0; 5. Marian Babirecki (R.P.P.) pe Ukant 0 p. 1.08.2; 6. Iosif Molnar (R.P.R.) pe Accident 0 p. 1.10.4; 7. Vladimir Fulger (R.P.R.) pe Rapsod 0 p. 1.10.8; 8. Ion Oprea (R.P.R.) pe Tosea 0 p. 1.13.1; 9. Mircea Stancu (R.P.R.) pe Andrei 0 p. 1.14.1; 10. Vasile Pinciu (R.P.R.) pe Nor 0 p. 1.14.9; 11. Marian Kowalczyk (R.P.P.) pe Mitridat 0 p. 1.16.9.

PROBA DE CATEGORIA GREA: 1. TATIANA KULIKOVSCAIA (U.R.S.S.) pe Triumf 0 p. timp 1.43.0; 2. Boris Litov (U.R.S.S.) pe Diagrama 0 p. 1.43.2; 3. Suli Istvan (R.P.U.) pe Arab 4 p. 1.36.2; 4. Vladimir Byszewski (R.P.P.) pe Besson 4 p. 1.47.2; 5. Alex. Longo (R.P.R.) pe Sucitu 4 1/4 p. 1.50.9; 6. Iosif Hajdu (R.P.U.) pe Aranyos 8 p. 1.35.0; 7. T. Metelkov (U.R.S.S.) pe Kaveor 8 p. 1.36.4; 8. Mihai Timu (R.P.R.) pe Odobești 8 p. 1.46.0.

Concursul continuă astăzi cu proba de fond din cadrul probei complete, care se va desfășura la pîderea Băneasa, cu începere de la ora 8 dim-

MARI SURPRIZE IN TURNEUL DE BASCHET

nezii n-au mai reeditat partida din ajun, arătîndu-se handicapați de statură joasă. În grupa B, Bulgaria a dispus mai greu decît se putea aștepta de studenții italieni: 61-57. Două jocuri s-au disputat în grupa D: Iran-Spania 59-52 și Brazilia-Franța 69-51... Deziluzie în tabăra gazdelor, care sperau mult în această echipă, bazată pe scheletul P.U.C. ului. Dar Antoine a fost anihilat de pivoții brazilieni, care și-au impus jocul dominînd în fazele de coș. Este de remarcat că echipa Braziliei este aceeași care a concurat la recentele Jocuri de la Moscova, unde a lăsat o impresie foarte bună. Iată, deci, după părerea noastră, principalii „actori” ai viitoarelor înfrîngiri decisive: Cehoslovacia, Polonia, Brazilia și — probabil — Ungaria.

Aceasta pentru că echipa R. P. Ungare, învinsă cu o zi înainte de selecționata cehoslovacă, a dispus luni cu 56-47 de echipa Libanului. R.P. Polonă a întrecut R.F. Germană cu 65-43, iar Franța a învins Iranul cu 54-44.

Au început și jocurile turneului feminin de volei. Polonia a întrecut Spania cu 3-0 (15-1; 15-0; 15-1).